

REPUBLIKA

Deklaracja min. Matuszewskiego

Nowy kierownik ministerstwa skarbu kontynuować będzie politykę b. min. Czechowicza.

Równowaga budżetowa, oszczędność oraz unikanie eksperymentów—oto główne wytyczne programu skarbowego min. Matuszewskiego.

Warszawski korespondent „Republiki” (B) telefonuje:

Wczoraj o 10-ej rano przybył do gmachu ministerstwa skarbu przy ulicy Rymarskiej p. minister Ignacy Matuszewski, któremu podsekretarz stanu p. Grodyński przedstawił urządowanie.

Następnie odbyło się powitanie nowego ministra przez p. Grodyńskiego, który zapewnił o lojalności całego aparatu skarbowego do nowego kierownika.

P. minister Matuszewski wygłosił następujące przemówienie:

Panie wiceministrze, Panowie. Przyśpieszając do kierowania resortem, z którego pracą dotychczas stykałem się sporadycznie tylko i z daleka, czuję się w obowiązku powiedzenia Panom w kilku zdaniach, jak pracę tę pojmuję i jak zamierzam się do niej odnosić.

Zasobny skarb.

Jako kierownik nie zaś minister powołany jestem do spełniania określonych zadań i w określonym terminie. Jeśli wogóle określenie terminu przy zjawiskach tak złożonych, jak ekonomiczne i polityczne jest rzeczą możliwą. Tembardziej chcę aby zapoznali się Panowie z metodą, jaką stosować zamierzam.

Ustępujący rząd p. prof. Bartla podobnie jak poprzednie od roku 1926,

działające rządy, zostawił po sobie skarbiec zasobny, kasy pełne, walutę ustabilizowaną. Tem samem działalność rządów poprzednich, podczas których tak długo tękę skarbu piastował p. minister Czechowicz, daje nam wszystkim najcenniejszą, gdyż na praktyce opartą wytyczną.

Skuteczne metody.

Trzymać się zatem będziemy wskazań, które okazały już swą skuteczność, unikać wszelkich gwałtownych wyrażnie przez życie niewskazanych zmian.

Główną troską, jaką przyświecała działalności skarbu w tych chlubnych dlań latach, o jakich mówiłem, a która, wierzę, stała się już zasadą nie do obalenia w przyszłości, była

równowaga budżetowa państwa.

Równowaga budżetowa opiera się na stosowaniu nie tylko przez ministerstwo skarbu, ale przez wszystkich, którzy administrują pieniądzem skarbowym stałej czujności oszczędności.

Mówię czujnej, gdyż w życiu gospodarczem każdy najlepiej, najstaranniej opracowany plan musi być dostosowany bezustannie do wciąż zmiennej koniunktury ekonomicznej, zależnej nie tylko od nas ale przede wszystkim od tysiąca złożonych czynników międzynarodowego życia gospodarczego.

To też choć każdy członek rządu winien mieć swobodę wykonania budżetu, stanowiącego podstawę pracy, za którą on jest odpowiedzialny, będą jednak obserwował pilnie koniunkturę i akcentował ewentualną konieczność zmian któreby wymagały odstępstwa od przewidzianego planu w kierunku przykrego ale niezbędnego czasem zmniejszenia wydatków.

Oszczędna gospodarka.

Brak doświadczenia w pracy skarbowej, z czego zdaje sobie sprawę, stwarza w moim osobistym ustosunkowaniu do administrowania groszem państwowym zdwojoną ostrożność.

Być może jednak, że tam, gdzie chodzi o rozpoczynanie zamierzonych prac, pociągających zobowiązania na przyszłość, lub o bezpośrednie zaciąganie nowych zobowiązań, tam ostrożność moja nie niekiedy pożyteczna.

To, co powiedziałem Panom, dotyczy działalności ministerstwa skarbu jako poborcy i administratora pieniędzy państwowych. Inne bowiem dziedziny pracy ministerstwa skarbu, połączone są z zakresem prac innych ministerstw g. odarczych, lub rządu jako całości. Nie miejsce tu zatem i nie czas mówić

o nich.

RÓWNOWAGA BUDŻETU, OSZCZĘDNOŚĆ, PRZYSTOSOWANIE SIĘ DO REALNYCH MOŻLIWOŚCI KRAJU, te bazy, o których mówiłem Panom przed chwilą, są prawdami elementarnymi. Wiem, że trudność leży nie tyle w pojęciu prawd takich ile w ich konsekwentnym stosowaniu.

Energja ministra Matuszewskiego.

Chcę Panom oświadczyć, że wyteżę całą moją energję i decyzję, której mi nie brakuje, aby tej trudnej choć prostej rzeczy dokonać. Jestem pewny, że Panowie uczynią to samo. W ten sposób uda się nam może osiągnąć to, co jest niewątpliwie wspólnym naszym celem—

obsłużyć dobrze i uczciwie Państwo na jego odcinku skarbowym.

Będę szczęśliwy, jeśli uda mi się przytem osiągnąć także to, co jest jedynym celem osobistym jaki mam, podejmując tę pracę, osiągnąć szacunek ludzi, którzy obdarzyli mnie zaufaniem, szacunek społeczeństwa i szacunek Panów.“

Pułk. Matuszewski potwierdzając zresztą nasze informacje wczorajsze dał wyraźnie do zrozumienia, że obejmując kierownictwo skarbu na czas krótki,

Polska jest podziwiana pod względem umiejętności rządzenia—oświadczył marszałek Piłsudski, żegnając b. premiera Bartla.

Prof. Bartel dziękuje dziennikarzom za współpracę i oświadcza, że nie ma do nich żalu.

WARSZAWA, 19 kwietnia.

Dnia 16 b. m. o godz. 6-ej po poł. p. Marszałek Piłsudski zaprosił na herbatę prof. K. Bartla i członków jego gabinetu oraz premiera K. Świątlickiego wraz z pp. ministrami.

Do prof. Bartla p. Marszałek zwrócił się z nast. słowami:

„Panie Kazimierzu! Wśród wielu rzeczy, które przeżyłeś ostatnio te najważniejszą wspomnę wśród spraw dokonanych przez Ciebie: technikę pracy państwowej, która stała się dzięki Tobie znacznie wyższa niż dawniej. Polska technika państwowa stała na stopniu niskim i gorsza była od techniki najgorszego z państw. Pod tym względem starania Twoje stworzyły, że POLSKA JEST OBECNIE NIEKIEDY PODZIWIANA POD WZGLĘDEM UMIEJĘTNOŚCI RZĄDZENIA.

Spotykałem nieraz ludzi, z którymi o rzeczach państwowych rozmawiałem i z którymi o Tobie nie umiałem się po-

rozumieć. Nie brał oni pod uwagę tego, że za Twoich czasów wieleśmy odskoczyli od tamtych dni, gdy jeszcze najgorsze państwo było pod względem techniki rządzenia lepsze od nas. Ty sam może nie doceniasz swych zasług wobec państwa, ale

PAŃSTWO MOŻE ISTNIEĆ TYLKO WÓWCZAS, GDY UMIE SIĘ RZĄDZIĆ.

Teraz Ty wyjeżdżasz, celem poratowania Twego zdrowia. Po odzyskaniu zdrowia wrócisz znowu do nas, niech więc zgina Twoje nerwy i Twoje nerki.“

W odpowiedzi na to p. Bartel powiedział:

„Czcłogodny Panie Marszałku i szanowni koledzy. Naprzód złożyć muszę najserdeczniejsze dzięki za słowa p. Marszałka do mnie zwrócone. Uznałem Marszałka było zawsze dla mnie i kolegów moich największą nagrodą za pra-

ce. Służyliśmy wszyscy sprawie publicznej pod przewodnictwem Twoim p. Marszałku i życzenia Twoje były dla nas świętym rozkazem, bo odnosiliśmy się do Ciebie jako do wodza narodu z pewnym nabożeństwem. Stosunek mój i kolegów moich do Ciebie nie jest stosunkiem podwładnych do przełożonego, lecz

STOSUNKIEM ZWYKŁYCH LUDZI DO WIELKIEGO CZŁOWIEKA.

Stoję i zawsze gotów będę do Twej dyspozycji na każdym stanowisku, które Marszałek mi wskaże, oddam Ci wszystkie swe siły i zdolności jako wodzowi narodu. Czuję się Twym podwładnym urzędnikiem i żołnierzem i chciałbym, abyś to oświadczenie przyjął tak szczerze, jak je składałem.“

★

Warszawa, 16 kwietnia.

Dnia 15 b. m. w godzinach popołudniowych b. premier p. K. Bartel złożył

wizytę pożegnalną marszałkowi senatu p. Szymańskiemu, a dziś w południe marszałkowi Daszyńskiemu, przyczem obaj mężowie odbyli blisko godzinna konferencję.

W dniu wczorajszym po wizycie u marszałka Szymańskiego zjawił się b. premier Bartel w towarzystwie referenta prasowego prezydium rad ministrów p. Hładkiego w klubie sprawozdawców parlamentarnych. Przy wejściu powitał go prezes klubu Bazylewski i wiceprezes Wierzyński. P. Bartel wygłosił do członków klubu pożegnalne przemówienie, w którym wspominał m. in. że nie ma żalu do dziennikarzy i że serdecznie za wszystko im dziękuje, zapewniając, że wszystkie swe działania traktował pod kątem widzenia interesów państwa, nigdy zaś — własnych.

★★

Jutro dr. Bartel wyjeżdża do Włoch. Skąd powróci dopiero na jesieni.

Dzisiaj i dni następnych!

Ostatnie słowo realizacji. gry, wystawy i kinotechniki

„SWIAT NOCY”

Potężny dramat współczesny według słynnej powieści A. BENNETTA. —

W roli głównej: gen-
jalna chińska tragiczka

ANNA MAY WONG.

Głosny na cały świat taniec „Dreszcz Piccadilly” wykona
— słynna tancerka **GILDA GRAY** (Marja Michalska). —

Ilustracja muzyczna pod dyktando **TEODORA RYDERA.**

Natchnione arcydzieło znakomitego **E. A. DUPONTA**

(PICCADILLY)

Początek przedstawień o godzinie 4-ej po poł.

Dzisiaj i dni następnych!

Wielki epos morski. —
Epopoea miłości i korsarstwa

„Niezwyciężona Fregata”

Dramat w 14 aktach
reżys **JAMESA CRUZE**

W rolach gł.: **ELSTERA RALSTON, CHARLES FARRELL, GEORGE BANEROFT I WALLACE BERRY.**

Następny
program:

„Wolga! Wolga!...”

Dzisiaj po raz ostatni!

DOUGLAS FAIRBANKS
„Córka Zorry”

w spódnicy — **BEBE DANIELS**
w ostatniej swej kreacji

(SENORYTA)

Zachwyca, upaja i oszalamia wszystkich.

W rolach głównych potęgi ekranu: **JAMES HALL I WILLIAM POWEL**

Orkiestra pod dyr. **p. R. KANTORA.**

Początek o g. 4 30 pp

Dyrekcja Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi

zawiadamia pp. Członków T-wa, że nieruchomości obciążone pożyczkami Towarzystwa 4½% i 5% za niezapłacenie raty lipcowej 1927 i styczniowej 1928 roku, oraz obciążone pożyczkami 8%-emi, za niezapłacenie raty lipcowej 1928 roku, zostały zarządzone do sprzedaży przez publiczną licytację.

W celu uniknięcia znacznych kosztów licytacyjnych, Dyrekcja wzywa pp. Stowarzyszonych o wpłacenie powyższych zaległości najpóźniej do dnia 25 kwietnia r. b., gdyż po tym terminie wszelkie należności ściągnięte będą wraz z kosztami licytacyjnymi.

Łódź, dnia 15 kwietnia 1929 roku.

Posiadam możność zdyktowania większej ilości weksli sowieckich, od 19 kwietnia jestem osobiście w Łodzi, Grand Hotel

H. MARCUS, Berlin, Wilmersdorf
Molstr. 49. telefon Pfalzburg 97-04.

Dlaczego zwykował dolar gotówkowy Oświadczenie wiceprezesa Banku Polskiego dr. Feliksa Młynarskiego.

Warszawski korespondent „Republiki” (B)
telefonuje:

W Warszawie przejawiała się wczoraj znów wyższość kursu dolara gotówkowego. Wobec tego zwróciliśmy się do najbardziej kompetentnej w tej sprawie osoby a mianowicie do wiceprezesa Banku Polskiego p. dr. Feliksa Młynarskiego, który pełni obecnie funkcje prezesa tej instytucji. Na zapytanie, jaki jest jego pogląd na obecną sytuację giełdową dr. Młynarski odparł co następuje:

— Sytuacja, jakiej świadkami jesteśmy obecnie w Polsce

POWTARZA SIĘ ROK ROCZNIE W OKRESIE PRZEDŚWIATECZNYM I TO W CAŁEJ EUROPIE

w związku z zwiększonym popytem na dolara gotówkowego. Chodzi przecież o wypłacenie w gotówce licznych czeków przesyłanych z zagranicy a głównie z Ameryki. W tej chwili jest u nas stosunkowo kurs dolara jeszcze niższy niż w innych państwach europejskich.

Lot Nowy-York-Paryż

PARYŻ, 16 kwietnia.

(Agencja Telegraficzna „Express”)

Dzisiaj wystartowali na monopolanie do Anglii lotnicy Assolant i Lefebre. W dniu 19 kwietnia r. b. udadzą się do New-Yorku, skąd mają zamiar wystartować do lotu transatlantyckiego do Paryża.

Nasylenie rynku dolarami gotówkowymi

JEST TYLKO KWESTJA CZASU.

Jestem przekonany, że będziemy mogli nasycić rynek, a wówczas kurs dolara gotówkowego powróci natychmiast do normalnej wysokości.

Budżet angielski

wywołał krytykę stronnictw opozycyjnych.

Londyn, 16 kwietnia

Polska Agencja Telegraficzna

Przedłożenia budżetowe kanclerza skarbu Windsona Churchilla spotkały się z uznaniem wszystkich klubów parlamentarnych, jako opracowane w związku ze zbliżającymi się wyborami powszechnymi. Źródłem szczególnego zadowolenia Izby było oświadczenie o zniesieniu podatków od herbaty. Konser-

watyści przyjęli przedłożenie jednomyślnie, winszując kanclerzowi świetnego przemówienia. Liberali, przyjmując przedłożenia kanclerza, wymawiali mu, że swój projekt budżetowy oparł na planie opracowanym właściwie przez liberałów. Labour Party uskarżało się przy tej sposobności na brak dalej sięgających propozycji w dziedzinie zmniejszenia bezrobocia w kraju.

Masowe aresztowania

inżynierów i techników.

Ryga, 16 kwietnia.

Z Charkowa donoszą, że podczas zjazdu inżynierów i techników, który odbywał się w Kijowie w chwili, gdy przedstawiciel partii komunistycznej wszedł na trybunę, aby wygłosić deklarację większa część członków zjazdu

zaczęła mu przerywać i urządziła anty-sowiecką demonstrację. Wobec tego GPU rozwiązało ukraiński związek inżynierów i techników, oraz przeprowadziło liczne aresztowania wśród techników i inżynierów.

Potężny dramat z czasów krwa-
wej rewolucji francuskiej —

Według głośnej sztuki
Sophusa Michaelisa

Noc Miłosna Skazańca

Cudowna pieśń miłości
mocniejsza aniżeli śmierć

W rolach gł. **D. Jakobini**
Karina Boll, Gösta Ekman

Niezwykły rabunek w Katowicach.

Zredukowany zrabował pieniądze przeznaczone na wypłatę dla robotników.

Katowice, 16 kwietnia.

Niezwykłe zuchwałego napadu rabunkowego dokonano wczoraj o godz. 11-ej przed południem na kopalni „Pokój” w Nowym Bytomiu.

Do mieszczonego się na kopalni biura instalacyjnego firmy Stephan, Fröhlich i Klüpfeld, gdzie czterech pracowników sortowali pieniądze, przeznaczone na wypłatę zarobków robotniczych, wszedł 22-letni holownik tejże kopalni, zreduko-

wany ubiegłej soboty. Alfred Niedźwiedz, opasany taśmą naboju i z dobytymi dwoma brzoźnikami w rękę zażądał wydania gotówki, mówiąc, że przyszedł po swoją wypłatę.

Urzednicy kasowi pozwolili się steroryzować i Niedźwiedz zgarnął około 6000 złotych, poczem wyszedł bez przeszkody, zamykając za sobą drzwi na klucz.

Następnie, przemierzając się wśród zwalów węgla, podążył w kierunku granicy niemieckiej pod Lipinami.

Dopiero po 20 minutach urzednicy zawiadomili policję o dokonanej rabunku. Zorganizowany pościg pozostał bez wyniku.

Kiedy nastąpi nominacja dyr. Starzyńskiego?

Warszawski korespondent „Republiki” (B)
telefonuje:

Dowiaduję się ze źródeł miarodajnych, że mianowanie dyrektora Starzyńskiego wiceministrem skarbu nie nastąpi w najbliższym czasie, lecz zostanie odłożone na okres dalszy.

Nowy senator.

Warszawski korespondent „Republiki” (B)
telefonuje:

Państwowa komisja wyborcza ogłasza, że na miejsce zmarłego sen. dr. Miłkowskiego wejdzie do senatu ze stronnictwa chłopskiego p. Józef Dudek, z zawodu rolnik, zamieszkały w powiecie łwowskim.

Na huśtawce nastrojów.

Jedną ze słabych stron naszego charakteru jest zbytek uleganie nastrojom zarówno w dodatnim jak i w ujemnym kierunku. Poddajemy się więc z łatwością krańcowemu optymizmowi zapominając często o nieublaganym realizmie prawd życiowych, to znowu popadamy w skrajny pesymizm, nawet bez głębszego uzasadnienia.

W pierwszym wypadku społeczeństwo ogarnia psychoza przeświadczenia że wszystko idzie jak najlepiej a więc — można sobie — „pozwoić”. W drugim zaś — psychoza straceniów, którzy już niczego się nie spodziewają — psychoza apatii...

W naszym życiu państwowym obserwowaliśmy już niejednokrotnie nagły przypływ lub odpływ tego morza psychozy. Pamiętamy, jak n. p. w r. 1924 gdy po upadku rządów Chjeno - piasta i po objęciu steru przez p. Władysława Grabskiego, po wprowadzeniu i chwilowym ustabilizowaniu złotego na poziomie 5,18 w stosunku do dolara społeczeństwo ze skrajnego esymizmu popadło w nastrój niemal entuzjastyczny. Ale nastrój ten trwał zaledwie chwilę. Z jednej strony społeczeństwo „spostregłszy się”, że dobra waluta jest znowu „za droga” aby jej móc tak łatwo zaczerpnąć jak zdeprecjonowaną markę, że zatem ciężko jest przy niej żyć, zaczęło w duchu żałować dobrych markowych czasów, z drugiej strony sam Grabski, upojony swą walutą, nie licząc się ze stosunkami gospodarczymi ówczesnej Europy „pozwoilił” sobie — nie przemyśleć dokładnie swych posunięć w zakresie gospodarki państwowej — i skutek w postaci zdruzgotania optymizmu, a z nim także i złotego, nastąpił rychlej, niżby się tego można było spodziewać.

Później, zbiorowy optymizm rósł podczas zmiany rządów i spadał do minimum w czasie trwania tych rządów, doszedłszy do skrajnego pesymizmu i przynęcenia w maju 1926 kiedy to Marszałek Piłsudski przepędziwszy przez parkan Belwederski rząd Chjeno - piastowy gospodarke państwową opartą na innym gruncie, poczem znowu w społeczeństwie (oczywiście nie mówię o politykującej opozycji) zapanował, tym razem na okres względnie długi, podniosły nastrój optymizmu.

Niestety, od szeregu miesięcy powrócił pesymizm z chwilą gdy tylko horyzont gospodarczy zaczął się zachmurzać, pod wpływem długotrwałego deficytu w naszym obrocie handlowym z zagranicą. Zapewne pesymizm ten ustąpi miejsca pogodnym nastrojom z okazji zmiany rządu, ale nie zmieni to w niczem faktu pochopnego zmieniania poglądów i nastrojów, które zarówno w życiu pojedynczego człowieka jak i w życiu państwowym odgrywają olbrzymią rolę.

Zmienność nastrojów dowodzi niestety, jak społeczeństwo zapomina o najprymitywniejszej prawdzie, że życie nie jest snem i że przechodzić ono musi nie tylko po różach, lecz i po grudzie.

Prawda, że stan gospodarczy Polski jest ciężki, jednakże nie jest to w tej chwili wyłącznie nasz przywilej. Jakimby nastrój musiał zapanować u nas, gdybyśmy się znaleźli w położeniu chociażby najbliższego naszego sąsiada Niemiec (których sytuacja zawsze odbija się na naszej), tych Niemiec, które uginają się pod naciskiem śruby podatkowej, 12 miliardów mk. długów, drożyzny i bezrobocia? A jednak społeczeństwo niemieckie patrzy na to wszy-

stko z dużą wyrozumiałością i nie poddaje się pesymizmowi, lecz pracuje wytrwale i oszczędza, rozumiejąc, że zwycięstwo i poprawa sytuacji w państwie, którego przecież organizm nie może nigdy być wyczerpany, zależy nie od chorobliwej nerwowej psychozy, lecz od pewności siebie i wytrwania.

Dlatego też nie należy popadać w pesymizm, jak nie należy oddawać się złudzeniom, że wystarczy tylko „dobry rząd”, aby sytuacja gospodarcza uległa tak rychłej poprawie, jak rychło zmienia się u nas optymizm na pesymizm i odwrotnie.

W złej jak i w dobrej sytuacji gospo-

darczej pamiętać należy, że do normalnego, tak jak go sobie wyobrażamy, stanu rzeczy, droga jest zawsze dość daleka i że osiągnąć ją można tylko wytrwałą pracą, a przytem skromnością i oszczędnością. W tym tylko kierunku należy nastawiać naszą zbiorową psychozę!

J. Cz.

Rosja przygotowuje się do wojny. Każdy obywatel jest zaopatrzonej w maskę gazową. — Podziemne magazyny żywnościowe. — Cwiczenia na boiskach sportowych.

Rosja bolszewicka pod kierunkiem czerwonych władców i usłużnych inżynierów niemieckich przystąpiła do zbrojeń powietrzno - gazowych na bardzo szeroka skalę. Praca prowadzona jest od kilku lat bez rozgłosu, w tajemnicy przed całym światem. Gdy zrobiono już wiele, zaproszono do Rosji wybitnego znawcę metod wojny gazowej, b. inspektora wojsk gazowych armii niemieckiej, dra Rudolfa Hassliana, aby ten wyraził swą opinię o stanie rosyjskich przygotowań.

Dr. Hasslian znalazł Rosję niemal całkowicie przygotowaną do wojny i obrony gazowej. Oto, co pisze dziennikarz amerykański o wynikach podróży dra Hassliana.

Najwyższa Rewolucyjna Rada Wojenna w Rosji, z Trockim na czele rozpoczęła już dawno wyteżoną pracę nad udoskonaleniem gazów trujących dla celów wojennych. Zadaniem rady wojennej było połączenie broni gazowej z lotnictwem i zaopatrzenie tym sposobem armii czerwonej w najdoskonalszy, nowoczesny środek walki — broń aerochemiczną. Rosyjscy uczeni - chemicy orzekli, że w przyszłej wojnie decydującą rolę odgrywać będą ataki gazowe z powietrza, a nadto stwierdzili, że powodzenie wojny gazowej zależy przede wszystkim od należytego rozwinięcia w czasie pokoju przemysłu krajowego. Tak więc od pewnego czasu cała uwaga Rosji zwrócona jest na rozwój tej gałęzi przemysłu.

W tym celu, pod kierunkiem najinteligentniejszych elementów proletariatu, założono towarzystwo obrony chemicznej („Dobrochim”) i powietrznej („Dobrolet”), które rozwinęły w całym kraju intensywną działalność i prowadzą na wielką skalę propagandę i badania chemiczne, przyczem podlegają bezpośrednio najwyższej radzie wojennej. Techniczne wyszkolenie chemików wojskowych powierzono Instytutowi Chemicznemu w Moskwie.

Najbliższe ośrodki wojskowej

służby gazowej stanowią: Komitet ministerjalny do obrony przeciw atakom gazowym pod przewodnictwem słynnego moskiewskiego chemika, profesora Ipatiewa, oraz inspektorat chemiczno - wojskowy, stanowiący oddzielny referat w inspektoracie siły zbrojnej. Inspektorat chemiczny obejmuje szereg podinspektorów służby gazowej, z których dotychczas znane są cztery:

- 1) w Leningradzie, dla dystryktu wojskowego leningradzkiego.
- 2) w Smoleńsku, dla frontu zachodniego.
- 3) w Charkowie, dla dystryktu ukraińskiego i
- 4) w Irkucku dla dystryktu wschodnio-syberyjskiego.

W czerwcu 1923 r. urządzono manewry wojskowe specjalnie w celu wypróbowania sprawności wojsk chemicznych i lotnictwa w rzucaniu bomb gazowych w ataku powietrzno - gazowym.

Do niedawna armia czerwona zaznajamiała się z bronią gazową i środkami obrony przeciw atakom gazowym w specjalnych wojskowych szkołach gazowych. Ostatnio system teoretycznej nauki zamieniono na „praktyczne ćwiczenia w chemicznych obozach ćwiczebnych”, wprost na specjalnie do tego celu przystosowanych poligonach. A co najważniejsze, w ćwiczeniach używane są oryginalne, prawdziwe gazy trujące, pośród których główną rolę odgrywa, t. zw. gaz musztardowy, oraz gaz chlorowy i amerykański „Adamit”.

Chemicy rosyjscy prowadzą bez przerwy doświadczenia z temi wszystkimi gazami w laboratoriach uniwersyteckich i w fabrykach. Rosja bolszewicka chce koniecznie dowieść światu, że Unja sowiecka pod względem produkcji jest zupełnie niezależna od państw kapitalistycznych.

O rozmachu ćwiczeń techniczno - gazowych czerwonej armii, świadczy słowo M. Kolesnikowa, zamieszczone w specjalnym wydaniu czasopisma wojskowego „Wojna i Technika”; „Tego same

go, czego nauczono poprzednio w wojskowych szkołach gazowych w ciągu 3—4 godzin, inteligentniejsi żołnierze armii czerwonej uczą się w chemicznych obozach ćwiczebnych w ciągu 40 do 50 minut”.

Obok przygotowania armii do wojny gazowej, jeszcze większą wagę przywiązuje się w Rosji do sposobów obrony przeciw gazom. Akcja ta nie ogranicza się tylko do wojska, lecz obejmuje także całą ludność, która jest wyposażona we wszelkie środki ochronne przeciwko nieprzyjacielskim atakom gazowym. Rosja bowiem, oceniając niezwykle powojenny rozwój lotnictwa, uważa swoje centra, Petersburg, i Moskwę, za bardzo zagrożone, a nadto jest przekonania, że wcześniej czy później konflikt zbrojny z kapitalistycznymi państwami Europy, wspomaganymi niewątpliwie przez Amerykę, jest nieunikniony. Ponieważ Rosja obawia się przede wszystkim ataku aerochemicznego, dla uchronienia się przed jego skutkami rząd przedsięwzięł większe środki ochronne, niż którekolwiek z innych państw świata.

Niezależnie od zabezpieczenia jednostek przygotowano ściśle plan ochrony wielkich mas. Profesor Pawłow opracował specjalny system, który przewiduje że wszystkie mieszkania i domy zaopatrzone zostaną w specjalne schrony.

Koszewnikow stawia jeszcze większe wymagania. Żąda on mianowicie zabezpieczenia mieszkań i budowy schronów podziemnych, wyposażonych w sztuczne słońce, lecz i te środki uważa sam za niedostateczne.

Według Koszewnikowa, miasta przyszłości muszą być budowane na nowych zasadach w porozumieniu z władzami wojskowymi. Plan jego przewiduje szerokie, w różnych kierunkach biegnące przewiewne ulice, małe, kwadratowe domy, niskie budynki, wiele placów, parki ze stawami i absolutny zakaz amerykańskiego systemu budowania, w szczególności, drapaczy nieba. Zdaniem Koszewnikowa nie należy odbudowywać starych, zniszczonych przez ogień lub rozbijających się budynków, a silne załudnione dzielnice z wąskimi ulicami winny być możliwe jak najszybciej zburzone. Za najpilniejszą sprawę uważa projektodawca miasta przyszłości urządzenie podziemnych magazynów żywnościowych, oraz uszczelnionych samochodów i pociągów do przewozu ludności cywilnej w wypadku ataku gazowego.

Powyższe plany nie są bynajmniej fantastycznymi urojeniami ludzi, cierpiących na manję prześladowczą na punkcie wojny przyszłości. Rzeczoznawcy innych państw europejskich oddają się poważnym studjom nad tą sprawą. Niezłocznie po ogłoszeniu w prasie niemieckiej przez dra Hassliana przygotowań rosyjskich zajęła się poważnie tem zagadnieniem prasa wojskowa Francji, Anglii i Italii.

Rosja, jak się zdaje, przekroczyła już stadium prób. Naoczni świadkowie opowiadają, że co niedzielę we wszystkich rosyjskich miastach na wojskowych placach ćwiczeń i boiskach sportowych urządzane są dla publiczności ćwiczenia w których główną rolę odgrywa zawsze atak gazowy. Widzowie przywdziewają maski i wstępują na miejsca, objęte gazem. Całe bataliony kobiet i dziewcząt defilują w maskach z bronią na ramieniu. Również dzieci szkolne paradują w maskach ze swymi nauczycielami na czele.

F. W. Thom.

Sowiecki projekt rozbrojenia będzie rozpatrzony w Genewie.

Genewa, 16 kwietnia (Polska Agencja Telegraficzna)

Na dzisiejszym posiedzeniu komisji przygotowawczej konferencji rozbrojenia delegat niemiecki Bernstorff, zaprotestował żywo przeciwko propozycji przewodniczącego komisji w sprawie programu prac, domagając się niezwłocznego drugiego czytania projektu konwencji. Następnie delegat sowiecki Litwinow oświadczył, iż projekt przedstawiony przez Sowiety, może rozwiązać wszystkie kwestje, zawarte w memo-

randum niemieckim, przyczem zaznaczył, iż projekt, opracowany przez komisję, oraz projekt sowiecki winny być rozpatrywane oddzielnie. Delegat turecki Ruchdi-Bej poddał myśl rozpatrzenia projektów sowieckiego, chińskiego i tureckiego przed przystąpieniem do drugiego czytania. Po wystąpieniach szeregu członków na rzecz programu prac opracowanego przez komisję, komisja zatwierdziła ten program i postanowiła przystąpić w dniu jutrzejszym do rozpatrywania projektu sowieckiego.

Komunistyczne wyścigi sportowe zabronione przez rząd francuski.

Paryż, 16 kwietnia.

Ministerstwo spraw wewnętrznych zabroniło komunistom urządzania wyścigu kolarskiego urządzanego staraniem redakcji komunistycznego dziennika „L'Humanite”. Decyzję tę motywuje M. S. Wewn. tem, że impreza ta nie ma wspólnego z ideą sportową a ma na celu tylko szerzenie propagandy komunistycznej przez rozrzućenie w czasie biegu ulotek i broszur komunistycz-

nych. Wyścig ten miał się odbyć na dystansie Paryż — Rouen. W ostatnich dniach aresztowano szereg wybitnych działaczy komunistycznych między innymi sekretarza centralnego komitetu francuskiej partii komunistycznej i redaktora „L'Humanite” Outhomerra a to z powodu wzywania ludności przez szereg artykułów do uchylania się od służby wojskowej i do podburzania przeciw sile zbrojnej.

Dziś i dni następnych!

CASINO

Dziś i dni następnych!

Monumentalna epopea narodowa, która zamknęła w sobie spiżowe zwrotki o rycerskich dziejach i chwale bohaterki Francji, Dziewicy Orleańskiej

Joanna d'Arc

W roli głównej nowa gwiazda filmowa Francji

SIMONE GENEVOIS.

Przez szmaragd łąk wsi rodzinnej, przez grozę krwawych pobożników, przez niepewności, walki, i glorię nieśmiertelną, uskrzydłona wiarą w cud i miłością ojczyzny, przechodzi Joanna d'Arc w epopei tej jak wielka naziemska zjawia.

Muzyka pod kier. L. KANTORA.

Początek o g. 4.30.

KWIECIEŃ

17

ŚRODA

Dziś: Rudolfa i Roberta
Jutro: Apolon usza

Wschód słońca 4.37
Zachód słońca 6.36
Wschód księżyca 10.26
Zachód księżyca 2.45
Długość dnia: 13.10
Przybycie dnia: 6.20

Spis rezerwistów

winien być sprawdzony.

Jak się dowiadujemy, urząd wojewódzki w Łodzi polecił władzom administracyjnym pierwszej instancji skrupulatnie sporządzić meldunków mężczyzn należących do rezerwy i pospolitego ruszenia oraz szeregowych służby czynnej przebywających na urlopie.

Wokółnik tym urząd wojewódzki stwierdza, że w księgach meldunkowych figurują tylko ci rezerwiści, którzy przybyli po 1926 r. na teren gminy i sam zgłosili się do meldunku. Brak jest natomiast tych wszystkich rezerwistów, którzy stale przebywają na terenie danej gminy. W związku z tem władze administracyjne pierwszej instancji powinny dopilnować, aby wszyscy bez wyjątku mężczyźni należący do rezerwy i pospolitego ruszenia zostali wciągnięci do ksiąg meldunkowych.

Ferje letnie

rozpoczną się 15 czerwca.

Jak się dowiadujemy, w roku bieżącym projektowane są liczne wycieczki szkół średnich na Powszechną Wystawę Krajową, do Poznania. Władze szkolne mają według polecenia ministerstwa oświaty, dolożyć wszelkich starań, aby możliwie jaknajwiększą ilość uczniów szkół średnich i powszechnych mogła wyjechać na wystawę do Poznania.

W związku z tem władze szkolne zarządziły, aby w roku bieżącym ferje letnie we wszystkich szkołach rozpoczęły się wyjątkowo wcześniej aniżeli normalnie, bo już 15 czerwca. Wiadomość ta niewątpliwie będzie przyjęta z radością przez ogół naszej młodzieży.

Rejestracja cudzoziemców.

W dniu dzisiejszym winni zgłosić się do rejestracji w starostwie grodzkim cudzoziemcy, zamieszkali w Łodzi o nazwiskach na litery F.

Jutro winni zgłosić się cudzoziemcy o nazwiskach na litery G. Zamieszkał w obrębie powiatu łódzkiego winni zgłosić się dziś o nazwiskach na litery A — E, a jutro i pojutrze o nazwiskach na litery F — G w gmachu starostwa przy ulicy Piotrkowskiej 100.

Do rejestracji należy przynieść posiadane dokumenty oraz dwie fotografie. (b)

Dyżury aptek.

Dziś w nocy dyżurują apteki: F. Wójcickiego (Napierkowskiego 27), W. Danieleckiego (Piotrkowska 127), Illickiego i Cymera (Wólczańska 37), J. Hartmana (Młynarska 1), J. Szłana (Aleksandrowska 80).

Rocznica konstytucji majowej będzie obchodzona w Łodzi bardzo uroczystie.

Z inicjatywy p. prezesa Rady Miejskiej — inż. Holcgrebera, zwołane zostało wczoraj organizacyjne posiedzenie komitetu obchodu konstytucji majowej, celem opracowania programu obchodu tegorocznego oraz wyboru komitetu, ściślejszego dla spraw realizacji ustalonego programu.

W posiedzeniu organizacyjnym wzięli udział pp. prezes sądu okręgowego — Bełżyński, wicewojewoda Lewicki, ks. biskup Tymieniecki, ks. pastor Lipski, prezes gminy żydowskiej — radny Mincberg, d-ca 10 dywizji piechoty — gen. Olszyna-Wilczyński, p. o. kuratora okr. szkoln. Gądomski, komend. woj. P.P. na mł. Łódź — Elsesser — Niedzielski, starosta grodzki — Strzeński, starosta powiatowy — Rzewski, komendant miasta — kpt. Faczyński, prezes macierzy szkolnej — Maciński, dyr. Górczyński, dyr. Piłarski oraz prezes inż. Holcgreber, wiceprezes Klim i dyr. biura rady miejskiej — Rundo.

Po ukończeniu się obecnych w charakterze komitetu obchodowego i powołaniu przez aklamację na przewodniczącego obrad p. prezesa Holcgrebera, dokonano wyborów ściślejszego komitetu wykonawczego, którego zadaniem będzie realizacja programu uroczystości.

Do komitetu ściślejszego powołano: pp. prezesa Holcgrebera, kuratora Gądomskiego, starostę Strzeńskiego, kpt. Faczyńskiego, inspektora Niedzielskiego, dyr. Wolczyńskiego, prezesa r. Mincberga, dyr. Rundo oraz red. Dudzińskiego. Prezydium komitetu ściślejszego stanowią: inż. Holcgreber (przewodniczący), kurator Gądomski (zastępca) i dyr. Rundo (sekretarz).

Następnie zebrani przystąpili do omówienia programu uroczystości rocznicowych, które w szczególności przedstawiać się będą następująco:

Dnia 2 maja: O godz. 19 capstrzyk orkiestr szkolnych, o godz. 20 capstrzyk orkiestr wojskowych, policyjnych i straży ogniowej na ulicach miasta.

Dnia 3 maja — O godz. 6.30 pobudka na ulicach miasta odegrana przez orkiestrę wojskową, od 9-ej do 11-ej nabożeństwa w świątyniach wszystkich wyznań, o godz. 11-ej uroczyste nabożeństwo w Katedrze, o godz. 12-ej defilada wojsk garnizonu, organizacji przysposobienia wojskowego, harcerzy, policji i straży ogniowej przed gmachem kuratorium okręgu szkolnego, defiladę w formie d-ca Okręgu Korpusu. O godz. 16-ej bezpłatne przedstawienie w teatrach Miejskim i Popularnym dla młodzieży szkolnej, policji i wojskowych.

O godz. 17-ej — uroczyste posiedzenie rady miejskiej, urozmaicone częścią koncertową, na którym nastąpi m. in. wręczenie dyplomu laureatowi tegorocznej nagrody literackiej m. Łodzi. O g. 17-ej odbędą się również koncerty orkiestr wojskowych i strażackich w parkach i ogrodach miejskich. O godz. 20.30 przedstawienie galowe w Teatrze Miejskim, na którym odegrany będzie „Sen” — F. Kruszkowskiej.

Celem omówienia szczegółów realizacji powyższego programu w dniach najbliższych zwołane będzie posiedzenie komitetu wykonawczego, na którym zapadną ostateczne decyzje.

CHERYS Mydélko do zębów są najlepsze

Komuniści przed sądem.

Skazano ich na karę więzienia — od 3 lat do 6 miesięcy.

W dniu 13 listopada ubiegłego roku policja polityczna w Łodzi otrzymała poufny meldunek, że w domu przy ulicy Wschodniej 76 ma się tego wieczoru odbyć zebranie młodzieży komunistycznej.

Pod wskazany adres wydelegowano większy oddział policji. Okazało się jednak, iż w domu przy ulicy Wschodniej nie odbywało się żadne zebranie. Policja natknęła się jednak w bramie na niejaką Hertzównę, która już była notowana w kartotece urzędu śledczego za działalność komunistyczną.

Hertzównę poddano rewizji osobistej. Miała ona przy sobie rozmaite wydawnictwa partyjne i okólniki przeznaczone dla łódzkiej organizacji młodzieży komunistycznej. Kilku wywiadowców, wydelegowanych do jej mieszkania przy ulicy Kamiennej 16 zastało tam 6 osób. Okazało się, iż w tym właśnie lokalu odbywało się poufne zebranie, o którym doniesiono policji.

Wszystkich komunistów, przy których znaleziono obciążające materiały, odstawiono pod eskortą do urzędu śledczego.

czego. W toku śledztwa nie przyznali się oni do winy.

W dniu wczorajszym siedmiu młodocianych działaczy komunistycznych stanęło przed sądem okręgowym, który sprawę powyższą rozważał pod przewodnictwem sędziego Kozłowskiego.

Na sprawie oskarżeni twierdzili w dalszym ciągu, że nie mieli nic wspólnego z działalnością polityczną i zeszli się u Hertzówny w celu towarzyskiej pogawędki.

W charakterze świadków zeznawali funkcjonariusze policji, którzy twierdzili stanowczo, że wszyscy oskarżeni należeli do związku młodzieży komunistycznej i zajmowali się agitacją.

Prokurator Mandrecki, uważając winę oskarżonych za dowiedzioną, domagał się dla nich surowego wymiaru kary.

Sąd po wysłuchaniu przemówień obrońców mec. Duracza z Warszawy, Forrellego i Lewartowicza skazał Hertzównę na 3 lata, Wajsbergę, Szternfelda, Nombergę i Waibluma po 2 lata, Fajnbergę na rok i Rozenblatównę na 6 miesięcy więzienia.

Odurzenie! Oszol mienie! Upojenie!

„Taki jest Paryż!!“

Następny program w Grand-Kin'e.

Podpisanie umowy

z robotnikami sezonowymi.

W dniu wczorajszym odbyła się w prezydium magistratu ostateczna konferencja z przedstawicielami związków zawodowych, w której wyniku nastąpiło podpisanie umowy zbiorowej co do warunków pracy i płacy robotników sezonowych.

Umowę powyższą podpisali z ramienia magistratu m. Łodzi p. prezydent Ziemięcki i p. wiceprezydent Rapalski.

Umowa przewiduje dotychczasowe stawki płac i ustala dotychczasowy tryb przyjmowania do pracy, t. zn. za pośrednictwem związków zawodowych oraz P. U. P.P.

Poza podpisaniem umowy ustalono, iż pierwszeństwo przy przyjmowaniu do pracy przysługiwać będzie bezrobotnym posiadającym na utrzymaniu liczną rodzinę.

Zydzi przed świętami.

Na ulicach miasta już daje się zauważyć w całej pełni okres przedświąteczny Wielkiej Nocy żydowskiej. Świadczy o tem znaczne ilości mac, wystawione w oknach sklepów spożywczych. Ten żydowski specjal wielkanocny jest w tym roku niebardzo drogi. Stosunkowo droższe ceny mają znane mace amerykańskie Maniszewicza, które kupują netylko zamożni, którzy są w stanie płacić jaknajdrożej, byleby mace była wysmienita, lecz także mniej zamożni, nie mogąc sobie pozwolić na coś podobnego kupują wraz z innymi tańszymi gatunkami również kilka paczek macy amerykańskiej.

WIELKA AFERA POBOROWA

przed okręgowym sądem wojskowym w Łodzi.

Na ławie oskarżonych zasiadli ppłk. Rogalski, porucznik Kijania i sierżant Wróbel.

Wielką aferę poborową w Łodzi, o której wielokrotnie donosiliśmy na łamach naszego pisma, poprzedziło wykrycie afery poborowej w Wieluniu, zakrojonej również na bardzo szeroką skalę.

W Wieluniu dokonano masowych aresztowań. Osadzono w więzieniu komendanta miejscowego P.K.U. ppulkow. Jerzego Rogalskiego, porucznika Piotra Kijawę i sierżanta P.K.U. Władysława Wróbla.

Prócz wojskowych aresztowano kilkadziesiąt osób cywilnych, macherów poborowych i popisowych roczn. 1904 1905 i 1906, zwolnionych z wojska na podstawie oszukańczych manipulacji.

Sledztwo w sprawie osób cywilnych przekazano sądowi okręgowemu, natomiast sprawę ppulkow. Jerzego Rogalskiego, porucznika Piotra Kijania i sierżanta Wróbla zajęły się władze wojskowe, które w ciągu kilkumiesięcznego okresu zbadały z największą dokładnością wszystkie okoliczności olbrzymiej afery.

W rezultacie ppłk. Rogalski, por. Kijania i sierż. Wróbel wczoraj stanęli przed okręgowym sądem wojskowym w Łodzi w następującym składzie: przewodniczący sądu ppłk. Goralewski, asesorem szef poborowy płk. Serafino wicz, szef sanitarny pułk. dr. Miłodrowski, d-ca PKU. Łódź powiat, ppłk. De renne ppłk. Meksz oraz dowódca 28 p. Strzel. Kan. pułk. Batro.

Oskarżenie wnosi prokurator kapitan Mitowski.

Akt oskarżenia.

Sensacyjna sprawa wywołała w całym mieście olbrzymie poruszenie. Pusta zazwyczaj sala sądu wojskowego od samego rana była wypełniona po brzegi publicznością. Na pół godziny przed rozpoczęciem rozprawy sądowej przed gmach sądu zjechał samochód, z którego wysiedli oskarżeni, wszyscy w mundurach wojskowych.

Wprowadzono ich na salę. Rozprawa rozpoczęła się o godzinie 8-ej rano.

Przewodniczący sądu rozpoczyna od czytania aktu oskarżenia, obejmującego trzydzieści kilka stron pisma maszyny nowego.

Poniżej podajemy najciekawsze ustępy obszernego oskarżenia:

Władze wojskowe stwierdziły, że w związku z wcieleniem rocznika 1904 na jesieni roku 1925 i na wiosnę roku 1926 w PKU. Wieluń

popelniono szereg nadużyć. Okazało się, iż kilkunastu poborowych nie wciągnięto do odpowiednich ksiąg i bez podstawy zaliczono do nadkontyngentowych.

W trakcie dochodzenia wyszło również na jaw, że zwolniono również nieprawnie wielu poborowych młodszych i starszych roczników.

Na miejsce niektórych poborowych zostali wcieleni do wojska, popisowi, którzy ze względu na stan zdrowia winni byli być zaliczeni do nadliczbowych.

Okazało się również, że przy zwalnianiu niektórych poborowych pośredni czyli macherzy, którzy płacili przeciętnie po 400, 500 złotych za każdego zwolnionego popisowego.

Akt oskarżenia zarzuca głównie winę w całej tej aferze ppłkownikowi Rogalskiemu.

Porucz. Kijania, referent PKU, Wieluń, według aktu oskarżenia zwolnił w lutym 1927 r. od ćwiczeń kaprala Stanisława Jachowicza za sumę 150 złotych oraz zażądał pieniędzy za zwolnienie z wojska niejakiego Tadeusza Szusta.

Sierżant Wróbel, pisarz referatu P.

K. U. został oskarżony o zażądanie pieniędzy za zwolnienie z wojska Feliksa Płatka.

Niezależnie od powyższych machinacji ppłk Rogalski będzie również odpowiadać za roztrwonienie kontyngentu aprowizacji i paszy

przeznaczonego dla PKU. Wieluń.

Po odczytaniu obszernego aktu oskarżenia sąd przystąpił do zaprzysiężenia

ni świadków, wojskowych i cywilnych, których wezwano na rozprawę w liczbie 60 osób.

Pierwsze zeznania.

W godzinach popołudniowych zeznał główny oskarżony ppłk. Rogalski. Na zapytanie przewodniczącego, czy przyznaje się do winy, ppłk. Rogalski odpowiada z całą stanowczością:

— Nie przyznaję się do żadnych zarzuconych mi przestępstw.

W dalszym ciągu swych zeznań oskarżony tłumaczy się, że polegał na referatach swych podwładnych oficerów i podoficerów i jeżeli istniały pewne nieprawidłowości w załatwianiu spraw poborowych, to

zawinił w tem wyłącznie jego podwładni.

Ppułk. Rogalski twierdzi wreszcie, że jest technicznie niemożliwe, by komendant PKU. badał dokładnie każdy przed stawiony mu papier i musi polegać na opinii przydzielonych mu referentów.

Oskarżony, odpierając zarzut, iż cały szereg poborowych przeniósł bezpodstawnie do liczby ponadkontyngentowych, zwała również winę na swych podwładnych oficerów.

Nie przyznaje się on również do przywłaszczenia furaju wojskowego.

W pewnej chwili, nie mogąc sądowi udzielić wyjaśnień na poszczególne pytania,

przyznaje się do niedbalstwa i mówi, że może niewystarczająco kontrolował swych podwładnych.

Zeznania ppłk. Rogalskiego zakończyły pierwszy dzień procesu.

Jak nas informują, sensacyjna ta sprawa potrwa prawdopodobnie dwa tygodnie.

W charakterze obrońców oskarżonych wystąpią m. in.: Hofmold - Ostrowski z Warszawy i Landau - obrońcy ppłk. Rogalskiego, adw. Nowarski - obrońca por. Kijania i por. Sękowski - obrońca sierż. Wróbla.

Sklepy mogą być otwarte przed świętami Wielkanocy i Bożego Narodzenia o 2 godziny dłużej.

Sprawa przedłużenia godzin handlu w okresie przedświątecznym była do tąd przedmiotem ciągłych zatargów. Każdorazowo przed świętami Bożego Narodzenia i Wielkiej Nocy organizacje kupieckie składały memorjały do władz z prośbą o zezwolenie na otwarcie sklepów po godz. 7-ej. Memorjały te przeważnie były załatwiane przychylnie, jednakże wymagały wiele zachodu, wiele starań i zabiegów, specjalnych uchwał rady miejskiej i t. d. i t. d.

Rozporządzenie Prezydenta Rzplitej o ustaleniu godzin pracy w przemyśle i handlu nie poruszyło tej tak ważnej sprawy i dopiero nowela do ustawy, uchwalona przez sejm, miała zapełnić tę lukę, przysparzając tyle kłopotów naszemu kupiectwu w okresie przedświątecznym

Jak się obecnie dowiadujemy, sprawa ta została wreszcie definitywnie rozstrzygnięta. W ostatnim numerze (Nr. 23) „Dziennika Ustaw” z dnia 13 kwietnia b. r. została ogłoszona ustawa o przedłużeniu godzin handlu w okresie przedświątecznym, która będzie od tąd stale obowiązująca.

Mianowicie w ciągu jednego tygodnia poprzedzającego święta Bożego Narodzenia i Wielkanocy wszystkie sklepy będą mogły być otwarte o dwie godziny dłużej, aniżeli normalnie, to znaczy do godz. 9 wieczorem.

Wnoszenie specjalnych memorjałów w tej sprawie, przez organizacje kupieckie staje się więc obecnie zupełnie zbędnym. (1)

P. wojewoda przypomina dozorcóm. że czas wydobyć m otłę z piwnicy i zamieść porządnie ulice. Władze policyjne nakładają będą kary na niechlujów.

Wobec zbliżającego się lata i nastania ciepłych dni, p. wojewoda Jaszczolt wydał polecenie w sprawie czyszczenia dróg publicznych, placów, podwórzy i ulic. W myśl tego zarządzenia ulice, gościeńce i drogi i to zarówno fezdnie, jak chodniki, ścieki i rynsztoki powinny być stale utrzymywane w porządku i czystości.

Staranne zamiatanie ich ma się od-

bywać co najmniej raz dziennie w porze rannej, i zed rozpoczęciem normalnego codziennego ruchu ulicznego. Ponadto w ciągu dnia powinny być z ulic usuwane śmiecie, odpadki i nieczystości.

Przed zamiataniem ulic i dróg należy je skropić dostatecznie wodą, aby nie dopuścić do wzbijania się kurzu przy zamiataniu. Obowiązek utrzymania czy-

stości i codziennego sprzątania dotyczy również wszelkich placów, hal, targowisk i miejsc spędu zwierzat domowych.

Obowiązek dokładnego przestrzegania czystości na ulicach, drogach, placach i podwórzach spoczywa w pierwszym rzędzie na dozorcach domów. W domach, w których niema stałych dozorców, obowiązek ten ciąży na właścicielach nieruchomości, względnie na osobach, którym poruczono administrację odpowiednich obiektów.

Powyższe przepisy mają być ściśle wykonywane. Organa policyjne będą przestrzegały wykonywania powyższego zarządzenia i pociągać będą winnych do surowej odpowiedzialności karnej. (1)

Co się dzieje w kasie chorych. Konający robotnik nie znajduje miejsca w szpitalach łódzkich.

W fabryce czekolady „Delicia” w Łodzi pracował młody robotnik Zygmunt Świętczak, zamieszkały katem wraz z sześciorgiem innych w jakiejś izdebce w domu przy ulicy Wolnej 7.

Niedawno Świętczak dostał krwotoku płucnego.

Gdy po pewnym czasie krwotoki płucne poczęły się powtarzać coraz częściej i nieszczęśliwy robotnik nie opuszczał już łóżka, nie będąc zdolnym do żadnej pracy, lekarz kasy chorych, który go odwiedzał, zdecydował, że należy go przewieźć na kurację do szpitala w Radogoszczu.

Pobyt w dusznej norze przy ulicy Solnej, zamieszkiwanej aż przez siedem osób, groził mu bowiem bardzo poważnym niebezpieczeństwem, to też zwłoka w przewiezieniu do szpitala nieszczęsnego robotnika była wprost niedopuszczalna.

Gdy jednakże zwrócono się do szpitala w Radogoszczu w sprawie umieszczenia w nim chorego, zarząd szpitala oświadczył kategorycznie, że nie może przyjąć Święczaka z powodu braku miejsca.

Ponieważ stan Święczaka pogarszał się z godziny na godzinę, któryś z jego opiekunów

zwrócił się do kasy chorych, zawiadamiając o stanowisku szpitala w Radogoszczu.

— Trudno, my nic nie możemy zrobić. Trzeba czekać, dopóki szpital w Radogoszczu przyjmie chorego — odpowiedziano w kasie chorych.

I rzeczywiście, mimo energicznych starań nic się nie dało zrobić. Kasa chorych nie chciała wszczęć żadnych starań, by umieścić chorego w innym szpitalu w Radogoszczu zaś szpital w dalszym ciągu nie daje na razie żadnej nadziei, że będzie mógł przyjąć chorego.

Nieszczęśliwy Świętczak dogorywa w dusznej izdebce przy ulicy Solnej. Czy nikt mu nie przyjdzie z pomocą? Czy faktycznie kasa chorych nie może nigdzie umieścić ciężko chorego robotnika?

Żadamy w tej sprawie kategorycznych wyjaśnień. Opinia publiczna musi wiedzieć, dlaczego kasa chorych odma-wia ubezpieczonemu szpitalnej opiecei lekarskiej, która mu przysługuje!

TYSIĄCE KOBIEC
używa codziennie kremu
FASCINATA

Samobójstwo tancerki. Przyczyną nieporozumienia małżeńskie.

Z Poznania donoszą: Wczoraj wieczór popełniła w bramie jednego z domów przy ulicy Mielżyńskiego zamach samobójczy przez zażycie lyzolu 23-letnia Rena Lindnerowa, tancerka jednego z kabaretów warszawskich.

Lindnerowa jest separowaną meżatką i przyjechała przed paru dniami do Poznania do swoich krewnych.

Prawdopodobnie przyczyną zamachu samobójczego były niepowodzenia na tle nieszczęśliwego małżeństwa.

Przechodząc przez ulice rozstrzyż się uważnie unikniesz kalectwa i śmierci.

Losy teatru miejskiego.

Nie można z teatru robić jarmarku.—Złe czasy minęły.—Szcześliwa ręka dyr. Gorczyńskiego. — Publiczność łódzka jest inna, niż warszawska. — Cztery oferty dyrektorów.

Niema sztuki burżuazyjnej i proletariackiej, jest—ogólnoludzka.

Rozmowa naszego współpracownika z p. wiceprezydentem dr. Edmundem Wielińskim.

Losy teatru miejskiego w Łodzi i jego kierownictwa w latach przyszłych ciągle jeszcze absorbują umysł całego kulturalnego społeczeństwa w naszym mieście. Ciągłe mówi się o tem, ponieważ magistat, nie zajął się jeszcze konkretnie tą sprawą i nie odpowiedział ani oficjalnie ani też nieoficjalnie na polemikę, jaka rozgorzała na wieść o mogącej nastąpić zmianie na stanowisku kierownika teatru miejskiego w Łodzi. Oczywiście plotek przytem jest całkiem mnóstwo. Ludzie, interesujący się teatrem, w braku oficjalnych enuncjacji, chętnie podchwytują wszelkie pogłoski i pocztą pantoflową puszczają je dalej.

W tych warunkach głos przedstawiciela magistratu musi wzbudzić ogólne zainteresowanie. Tylko bowiem magistrat może w tym wypadku powiedzieć coś konkretnego i rozwiać tę błąd przy puszczeniu i domysłów, która osnute są losy teatru miejskiego.

Niedawno przytoczyliśmy opinię przewodniczącego wydziału oświaty i kultury, ławnika prof. Smolika, który w obszernym wywiadzie podzielił się z nami swymi zapatrywaniami. Fama jednak przypisuje inicjatywę w kierunku zmiany dyrekcji teatru p. wiceprezydentowi dr. Wielińskiemu, który ponoć ma wpływ decydujący na losy teatru miejskiego.

Z tych więc względów zwróciliśmy się do p. wiceprezydenta dr. Wielińskiego, który udzielił nam chętnie niezmiernie ciekawych informacji, pozwalających zorientować się w sytuacji teatralnej. Przedewszystkiem zapytaliśmy p. wiceprezydenta Wielińskiego, czy prawda jest, że inicjatywa w kierunku zmian, jakie zająć mają w teatrze, pochodzi od niego.

Zwierciadło życia.

— Inicjatywa, jaka powstała w kierunku zmian w teatrze miejskim jest, w moim pojęciu, koniecznością. W inicjatywie tej streścił się początek zmian ducha panującego w teatrze łódzkim, zainicjował więc właściwie sprawę sam teatr miejski, swoją działalnością artystyczną, uwzględnieniem potrzeb kulturalnych miasta i celami samego teatru.

Teatr łódzki jest nawskroś konserwatywny, oczywiście nie mówię o konserwatywności w znaczeniu politycznym i społecznym, lecz o konserwatywności artystycznej. Ludzkość po wojnie się zmieniła. Jej potrzeby polityczne, społeczne, estetyczne, kulturalne również.

Teatr, jako wyraziciel kulturalnych potrzeb swego społeczeństwa musi być jasnym zwierciadłem artystyczno-poetyckich potrzeb dzisiejszych. Stwierdzić muszę, że takim zwierciadłem teatr łódzki nie jest. Patrząc na sprawę, jako widz mam świadomość, że teatru, prowadzonego konserwatywnie pod względem repertuaru, strawił nikt nie potrafi bez przynajmniej... psychicznej.

Co myśli dewotka.

— Wyobraźmy sobie widza, który dziś zobaczy w teatrze „Sułkowskiego” i „Dziadów” jutro „Broadway”, pojutrze „Niespodziankę”, dalej „Kupca weneckiego” i w ten sposób będzie naprzemian trawil dzieła zmuszające do wzruszeń artystycznych i dzieła, zmuszające do myślenia bardziej o tydzie aktorów, aniżeli o idei przewodniej sztuki.

Ile dają te sztuki pokarmu duchowego, jakie dążenia kulturalne reprezentują i jakie kierunki przyjmują myśli widza po skonsumowaniu tego wszystkiego?

Jestem przekonany, że tego pokarmu nikt nie strawi a tembardziej nie strawi ten kto chodzi do teatru nie dla zabawy jedynie.

Wyobraźmy sobie kościół jakiegokolwiek wyznania, w którym przesiadują dewotki. Kapłan wygłaszający kazania w tym kościele dziś wygłosi kazanie o katolicyzmie, jutro o ewangelicyzmie, pojutrze o socjalizmie i t. d. Cóż się stanie z tą dewotką? W końcu zwaruje. Ja, jako widz, jestem ta dewotka, przesiadująca w świątyni sztuki.

Literatura i poezja spełniają jakąś misję. Świątynią dażeń artystycznych jest teatr, kapłanem jej — aktor. Nie można więc z teatru robić jarmarku, gdzie wystawia się wszelki towar do zżycia.

Troska o teatr i jego działalność towarzyszy wszystkim teatrom w Polsce, towarzyszy też obecnie teatrowi łódzkiemu. Troska ta jest ze wszech miar życzliwa i powiedziałbym nawet wprost tragiczna, bo jest pełna obawy. Więc jeśli mowa o łódzkim teatrze, jeśli ja i moi przyjaciele polityczni o teatrze myślimy, to nie z niechęcią do teatru. Chodzi tu o drogę w górę, a nie o katabazis teatru. Obawa o upadek teatru jako świątyni sztuki — oto temat rozmów o teatrze i dążności do pewnych zmian.

— Z góry muszę stwierdzić, że w naszych nieoficjalnych rozmowach — dotąd, nikt jeszcze oficjalnie o tem nie mówił — nie poruszaliśmy sprawy przyszłości teatru.

Kwestja dyrektora, tego czy innego, narazie roli nie odgrywa.

Wina i zasługa.

— A jakie jest zdanie p. prezydenta o dyrekcji teatru miejskiego? — pytamy.

— Jeśli chodzi o obecną dyrekcję teatru, uważam że ma ona bardzo szczęśliwą rękę. Teatrowi powodzi się, wiedzie mu się ocale niebo lepiej, aniżeli za poprzednich dyrekcji. Wątpię jednak bardzo, czy znalazł się ktokolwiek zupełnie bezstronny, a interesujący się poważnie sprawą kultury teatralnej w Łodzi, toby wleźły, w to, że jest to wyłączną zasługą obecnego dyrektora, że widowiska teatralna nie świecą takimi pustkami, jak to było za dyrekcji świętego dyrektora p. Arnolda Szyfmana. Wiadomo zresztą powszechnie że do roku 1928 nietylko łódzki teatr i nietylko teatry w Polsce, ale wszystkie teatry zagraniczne przechodziły ciężką chorobę przesileniową.

Bankrutowały najpoważniejsze teatry Berlina, New Yorku, Londynu i Wiednia, bowiem wszędzie okres powojenny, potężny rozwój Wielkiego Niemowy, przesilenia gospodarcze, niedza, niepewność w dziedzinach życia politycznego i społecznego stworzyły atmosferę nieprzychylną dla teatru. Marniały wszelkie próby i wysiłki Reinhardta w Niemczech i Austrii. Nie miały powodzenia najpiękniejsze próby ożywienia teatru ze strony Antoine'a a i najbliższych jego a tak wybitnych współpracowników. Pustką świeciły też teatry warszawskie, choć wiadomo, że nie stały one pod względem artystycznym n'żej od zagranicznych i mimo że na scenach warszawskich grywał i grywa aktorzy, jakich zachodnia Europa nie posiada.

— Publiczność stroniła od teatru. Nie było to winą ówczesnych dyrekcji, jak nie jest zasługą obecnych, że jest inaczej.

Nie można nie wiązać twórczości obecnej dyrekcji z działalnością teatru miejskiego za czasów Szyfmana. Mam odwagę stwierdzić, że teatr obecnie ko rzysta z kredytu moralnego, zdobytego przez Szyfmana.

Czy poziom artystyczny, jaki był za

poprzedniej dyrekcji teatru podniósł się za obecnej dyrekcji? Stanowczo—nie! Może być że koniec obecnego sezonu teatralnego, zmieni coś niecoś zwłaszcza. Jeżeli zostaną wykonane zapowiedzi złożone przez p. dyr. Gorczyńskiego na ostatniem posiedzeniu komisji teatralnej.

Łódź ma własne upodobania.

— Co zdaniem p. prezydenta, wpłynęło na uwzględnienie przez magistrat tej czy innej oferty na kierownictwo teatru?

— Podkreślam, że nikt z kandydatów nie jest i nie będzie fortytowy, wszyscy mają narazie jednakowe szanse. Uwzględnienie tej czy innej oferty zależy będzie od tego, czy przyszły dyrektor da magistratowi uzasadnioną nadzieję, że teatru nie będzie prowadził bezplanowo, że dążyć będzie do pogodzenia swej twórczości z kulturą społeczną sztuki dramatycznej. Jest bowiem rzeczą nie do pomyślenia, by opinia publiczna mogła się pogodzić z tem, iż teatr będzie zależny w swej twórczości wyłącznie od tego, czy sztuka była grana w Warszawie 20 razy a w Berlinie — 200 razy. Przecież artystyczny kierownik teatru nie może decydować o wystawieniu sztuki tylko z tej relacji że pojawiła się ona na afiszu jako dzieło o ustalonym powodzeniu teatralnem, w tem czy innem mieście.

— Upodobania Berlina i Łodzi a nawet Łodzi i Warszawy nie są identyczne. W teatrze Narodowym w Warszawie żyje in floribus Bałucki i Bliźniński z całym dostojenstwem starej tradycji poetyckiej z czasów minionych. A publiczność łódzka — co jest rzeczą powszechnie wiadomą — nie chodzi nawet na Wyśmińskiego. Tak dzieje się zarówno z poważnym dramatem jak i nowoczesną komedią.

Sztuki nawet t. zw. czysto teatralne, które mają powodzenie w Łodzi, schodzą w Warszawie szybko z afisza. Wiadomo, że sztuki amerykańskie, które w Europie zdobywają publiczność, nie zdo były teatru amerykańskiego. Nie można więc przypuszczać, że Łódź strawi każdą rzecz, która podoba się gdzie indziej. Łódź ma swój smak artystyczny i własne estetyczne pragnienia.

Zatem, tylko jasny program artystyczny i związek kierownika teatru z nowoczesnością sztuki może, moim zdaniem, decydować o przyszłych sezonach teatralnych.

— Jak się p. wiceprezydent zapatruje na wystawianie przez teatr sztuk nowoczesnych, społecznych, granich obecnie w Niemczech i Rosji, Tollera, Hasenclevera, Majakowskiego i innych?

— Uważam bezsprzecznie sztuki te za wybitnie wartościowe. Oczywiście nie można samymi tylko takimi sztukami karmić publiczność, ale bezwzględnie w komisji teatralnej położymy nacisk na wystawianie przez teatr miejski tych sztuk. Na tem właśnie polegać będzie reforma stosunków w teatrze miejskim w przyszłym sezonie że komisja teatralna nie będzie miała jedynie na palerze prawa ingerencji odnośnie repertuaru teatralnego. Komisja teatralna nie tylko decydować będzie o przyjęciu lub odrzuceniu jakiejś sztuki proponowanej przez dyrekcję teatru, lecz również będzie miała prawo wskazania tej czy innej sztuki, której wystawienia będzie sobie życzyła. Komisja teatralna będzie decydowała w ostatecznej instancji o tem, co ma wystawić i jakiej linii repertuarowej trzymać się ma teatr.

Kto będzie dyrektorem.

— Jaka jest opinia p. prezydenta o osobach, ubiegających się o objęcie kierownictwa teatru miejskiego?

— Dotąd wpłynęły cztery oferty. Złożyli je pp. Borowski, dotychczasowy dyrektor teatru lwowskiego Czarnecki, obecny dyrektor teatru łódzkiego — Gorczyński i p. Adwentowicz.

— Jeśli chodzi o p. Borowskiego jest to znany w całej Polsce reżyser teatralny i może być kandydatura bardzo poważną. P. Czarnecki jest bardzo dobrym dyrektorem teatru lwowskiego, ma wogóle bardzo wdzięczne pole pracy, jakiego nie posiada żaden teatr w Polsce, albowiem publiczność lwowska, jak zawsze, entuzjazuje się teatrem i jego kierownikiem. P. Gorczyński znany jest doskonale całej Łodzi i magistratowi, jako dyrektor teatru P. Adwentowicza uważam za niemniej poważną kandydaturę od innych, choć jest aktorem. Nie widzę żadnego rozumnego motywu, dlaczegooby stary, wytrawny, doświadczony aktor miał być gorszym kandydatem na stanowisko dyrektora, niż inni znani w Polsce dyrektorzy, którzy przed objęciem dyrekcji byli ławkami. Przecież i p. Gorczyński nie był dyrektorem teatru zanim się nim stał.

Głośny i sławny dyrektor Ludwik Heller był wszak tylko urzędnikiem kolejowym. Zmarły Tadeusz Pawlikowski nie był również zawodowym dyrektorem. Dyrektor krakowski teatru, głośny Kotarbiński, był aktorem i prowadził teatr krakowski ku chwale sztuki teatralnej. Nikt też nie może twierdzić, że Ludwik Solski nie nadaje się na stanowisko dyrektora teatru, choć jest aktorem.

Niema teatru burżuazyjnego!

— Czy prawdą jest, że poza teatrem miejskim magistrat zamierza stworzyć scenę specjalnie robotniczą i że o kierownictwo jej ubiega się obecny kierownik teatru Ateneum w Warszawie p. Szpakiewicz?

— Pierwszy raz o tem słyszę. Ani p. Szpakiewicz nie ubiega się o żadne stanowisko teatralne w Łodzi, ani też my nie mamy zamiaru tworzyć teatru robotniczego. Dla nas teatr robotniczy jako taki nie istnieje. Dla nas jest tylko kwestja, czy teatr jest reprezentantem kultury swego pokolenia, czy też przedsięwzięciem handlowym. Sztuka dramatyczna i teatr nie mogą mieć charakteru burżuazyjnego, czy robotniczego. Jeśli w teatrze panuje poezja, Król Lear i Hamlet, Don Carlos i Zbójcy, — teatr jest tak samo dla robotników jak i dla jasnie panów i zawodowych literatów. Miarą tu może być tylko poziom estetyczny i artystyczny.

Przyzwyczajiliśmy się do tego, iż teatr w znaczeniu popularnym dla mas, dla robotników to musi być scena, gdzieś na krańcu miasta, w obrzydliwej szopie, ze starymi podartymi dekoracjami i z marnym, lichem opłacanym aktorem. To jest błąd kardynalny. Nam chodzi o to, ażeby teatr ogólny przestał być przybytkiem kultury, do którego wstęp mają tylko wybrani a stał się teatrem dla wszystkich. Naszem dążeniem jest, by w Łodzi było jaknajwięcej teatrów. By podobnie jak w Wiedniu każda dzielica miała swój teatr miejski. Ale nie musi się to nazywać „teatr robotniczy” — takie określenie jest nonsensem samym w sobie.

Wyrabianie sobie opinii o teatrze ro-

(Dalszy ciąg na str. 8-ej).

Losy teatru m'ie'skiego.

(DOKOŃCZENIE)

botniczym to jest liczenie się ze złym smakiem robotnika i złym aktorem, coś w rodzaju tego, jakgdybyśmy Liszta nakreślił na nutę katarynki. A właśnie w takim teatrze do którego uczeszczać ma ją robotnicę powinien być najwyższy poziom, aby ten robotnik wychowywał się w atmosferze nieklamanej sztuki.

— W zakończeniu naszej rozmowy pragnę dodać jeszcze jeden bardzo ważny szczegół. O teatrze miejskim w Łodzi, o dyrekcji, a zamierzeniach magistratu w tym kierunku i t. d. i t. d. kursuje niezliczona ilość plotek i wersji. Mogę panu oświadczyć, że żadna z tych wersji nie wyszła odemnie ani od moich przyjaciół politycznych. Domyślam się, komu zależy na puszczaniu tych plotek w kurs...

Na tem zakończyliśmy ten niezwykle interesujący wywiad, pozwalający mi więcej zorientować się o przyszłych losach teatru miejskiego w Łodzi.

Sum.

Skrzynka do listów.

Wielce Szanowny Panie Redaktorze! Zarząd Filji Związku Artystów Scen Polskich Teatru Miejskiego zwraca się do Szanownej Redakcji z uprzejmą prośbą o umieszczenie w swoim poczytnym piśmie, poniższego oświadczenia, a raczej sprostowania:

— W 99-tym nr. „Głosu Polskiego” z dnia 12. 4. r.b. zamieszczono artykuł p. t. „Kto będzie dyrektorem w Łodzi” — podpisany — „Victor” — w którym m. inn. czytamy: „Nie wiemy ile w tem jest prawdy, ale chodzą słuchy, że i siły w owym teatrze miał (Adwentowicz) nie-pierwszorządne. Bywało, że amantem był szewc, bohaterką — córka aptekarza, a czarnym charakterem... sam aptekarz, — naturalnie my nie dajemy temu wiary”.

Otóż w imię prawdy, pozwalamy sobie sprostować, że kol. Karol Adwentowicz w całej swojej działalności artystycznej na t. zw. prowincji otaczał się i współpracował wyłącznie i jedynie zawodowymi siłami artystycznymi, z których szereg pracuje obecnie w teatrze łódzkim a m. Skrzydłowska, Horecka, Grywińska, Jakubińska, Lenk, Kijowski itd. — a widowiska z jego udziałem i w otoczeniu zespołu przez Niego złożonego — miały zawsze wysoki poziom artystyczny. W uznaniu tej właśnie działalności artysty, Związek Art. Scen Pol. obdarzył kol. K. Adwentowicza zaszczytną godnością członka zasłużonego naszej organizacji.

W tymże samym artykule czytamy: „że podobno p. Adwentowicz wśród mas aktorskich nie cieszy się należyta sympatią” — które to słowa znowu wymagają sprostowania właśnie przedstawicielci tych „mas aktorskich” gdyż ogólnie wiadomym jest że kol. K. Adwentowicz, szczególnie w okresie prowadzonych przez Siebie imprez odznaczył się wysokiem poczuciem koleżeńskości i był zawsze przedewszystkiem kolegą.

Stwierdzamy również, że kol. K. Adwentowicz, do tej pory jubileusz pracy scenicznej nie obchodził, a zatem żadne ody pochwalne głoszone w prasie łódzkiej z tego powodu na cześć kol. K. Adwentowicza — miejsca mieć nie mogły.

Kończąc zaznaczamy i najusilniej się zastrzegamy, że absolutnie nie jest naszym zamiarem mieszać się w t. zw. „tarę o dyrekcję” — jak to określa art. „Głosu Polsk.” — czy też wpływać na ich wynik, pragniemy tylko by przy tej okazji nie podkopywać ciężką pracą zdobytego autorytetu artystycznego naszego kolegi i członka zasłużonego Związku Artystów Scen Polskich.

Jeszcze raz prosimy o zamieszczenie tego bezstronnego sprostowania i załączamy wyrazy podziękowania i głębokiego szacunku.

Zarząd Filji
Związku Artystów Scen Polskich
Teatr Miejski w Łodzi.

(—) M. Znicz, (—) K. Kijowski, (—) T. Krotke, (—) A. Dunajewska, (—) J. Bonedki.

Do niektórych spraw, w liście powyższym poruszonych, powrócimy w najbliższym czasie. Red.

Sprawa sądowa na migi.

Dwaj głuchoniemi powiedzieli sobie parę brudnych słów.

Z Warszawy donoszą: Oddział III. i sądu grodzkiego był widownią niezwyklej pantominy. Ktoś, kto by wszedł na salę sądową, nie wiedząc jaka tam toczy się sprawa, byłby zupełnie zdezorientowany.

Na sali grobowa cisza, a przed sędzią jakichś dwu osobników miota się w dziwacznych gestach, stroi twarz w komi-czne grymasy i pokazuje sobie coś na migi.

Cała ta scena była zwykłym przewodem sądowym między dwoma głuchoniemi mymi p. Kowalskim i p. Piotrowskim, z których pierwszy był oskarżony o zniesławienie, obrazę i zwiemyślenie strony przeciwnej brutalnymi wyrazami.

Wprawdzie wyrazy te były raczej

brudnymi gestami, zrozumiałymi dla wtajemniczonych głuchoniemych, ale gdy powołany do sprawy ekspert-tłumacz zapytał na migi na polecenie sędziego, czy oskarżony przyznaje się do tego, że „powiedział” to i to — żaden laik nie brudnego w jego gestach nie mógł się dopatrzeć.

Sędzia zaproponował wreszcie stronnem pogodzenie się.

Oskarżony w energicznych ruchach zamianifestował, że nie chce przeproszać. Gdy jednak tłumacz dosadnie ru-chami wyobraził mu grozę więzienia — zmiękł i wykonał ręką jakiś skomplikowany gest, oznaczający, że odwołuje swoje „powiedzenie” i przeprosza. Niezwykłą sprawę umorzono.

SALA FILHARMONJI

Wkrótce

przyjeżdża do Łodzi
najznakomitszy grafolog

Rafał SCHERMANN

Szczegóły nastąpią.

Bilety już zamawiać można w kasie Filharmonji.

BACZNOŚĆ INWALIDZI WOJSK POLSKICH.

Oddział Legji Inwalidów Wojsk Polskich w Łodzi, rozpoczął rejestrację wszystkich inwalidów W. P. którzy do tychczas nie otrzymali praw inwalidzkich.

Wszelkich informacji i wyjaśnień udziela Sekretariat Oddziału przy ulicy Prez. Narutowicza 45. lewa oficyna II wejście, I piętro w godzinach od 9—13 i od 15—19.

BEZPŁATNY KURS OBRONY PRZECIWGAZOWEJ!

Komitet Wojewódzki Ligji Obrony Powietrznej i Przeciwigazowej (L. O. P. P.) organizuje 14-dniowy kurs obrony przeciwigazowej dla instruktorów II klasy. Kurs odbywać się będzie w godzinach wieczorowych począwszy od godz. 18-ej; od dnia 18 do 30 b. m. włącznie. Zapisy przyjmuje Komitet Wojewódzki L. O. P. P. w Łodzi, ul. Piotrkowska Nr. 67 prawa oficyna, parter od godziny 9-ej do 15-ej do dnia 18-go włącznie.

WKRÓTCE

NAJ świetniejsza powieść

NAJ genialniejszego pisarza Rosji
LWA TOLSTOJA

NAJ w interpretacji
lepszych artystów rosyjsko-niemieckich

NAJ daty
potężniejszy film współczesny

ŻYWY TRUP

CASINO

TEATR

MUZYKA / ZTUKA

TEATR MIEJSKI.

Ostatnie przedstawienie „Hinkemana” dane będzie dziś po cenach najniższych.

„Niespodzianka” Rostworowskiego Poteżna, pierwszorządnie wystawiona sztuka K. Rostworowskiego „Niespodzianka” grana będzie jutro. Ceny popularne. Ostatnie przedstawienie „Dwóch panów B” i „Murzyna Warszawskiego”.

W piątek i w niedzielę o godz. 4 popołudniu „Dwaj panowie B”. Ceny popularne.

TEATR KAMERALNY.

„Sekretarka pana prezesa” dana będzie dziś oraz w sobotę o godz. 5 popołudniu po cenach znizowanych.

W niedzielę o godz. 5 popołudniu po raz ostatni „Panna Malczewska” Zapolskiej. Ceny znizowane.

Jutrzejsza premiera „Miłość bez grosza”. Jutro premiera cieszącej się w stolicy wielkim sukcesem komedji St. Kiedrzyńskiego „Miłość bez grosza”.

W komedji tej pokazuje znakomity autor „Powrotu od grzechu” oglądane przez przynat aktualnej satyry i ironii” stosunki panujące wśród warszawskiego towarzystwa powojenne-go.

Reżyseruje M. Melina. W rolach głównych: Grywińska, Melina, Tarkiewicz.

Resztę obsady stanowią: Lapińska, Brodniewicz, Lenk, Kopijowska, Skorasiński, Korzelska, Szmarówna.

Dekoracje Z. Poduszki.

TEATR POPULARNY.

Od dziś codziennie o godz. 8.20 wieczorem grana będzie krotchwila „Wujaszek z Gwałdopy” w doborowej obsadzie komedji pod reżyserją St. Dębicza.

JUTRZEJSZY KONCERT KWARTETU ROSE.

Jutro t. j. w czwartek, oczekuje muzykalna Łódź uczta artystyczna w wielkim stylu, albowiem przyjeżdża do Łodzi najslawniejszy kwartet w Europie prof. Arnolda Rose, którego prasa całego świata zalicza do najidealniejszych ze spólów. Artysty wykonają trzy kwartety smyczkowe, a mianowicie: Mozarta, Beethovena i Schuberta. Początek koncertu o godz. 8.30 wieczorem. Bilety w kasie Filharmonji.

KONCERT PIEŚNI I ARJI OPEROWYCH.

W niedzielę, dnia 21 b. m. odbędzie się w Filharmonji wielce interesujący koncert pieśni i arji operowych. Udział biorą: Elżbieta Jęlimcowa, znakomita artystka b. opery Zimina w Moskwie, a obecnie scen polskich, Konstancy Kniagin, artysta b. opery cesarskiej w Moskwie i Petersburgu oraz G. Kniagin (bas). Artysty odśpiewają najpiękniejsze arje operowe, duety, trio oraz cały szereg pieśni i romansów. Wyżej wspomniani artyści cieszą się wszędzie wielkiem powodzeniem, to też wątpić nie należy, że i łódzka publiczność przyjmie artystów nader owacyjnie.

SCHERMANN w ŁODZI

Jak się dowiadujemy przyjeżdża wkrótce do Łodzi najznakomitszy grafolog Rafał Schermann i wygłosi w Filharmonji wykład na temat „Miłość i zbrodnia w grafologii”. Nazwisko Rafała Schermanna jest w Wiedniu ogromnie znane, a ostatnio znakomity prelegent miał kilka wykładów w Krakowie i we Lwowie, które wzbudziły niebywała sensację. Do przyjazdu tego niebawem powrócimy.

Capitol.

Niezwyciężona fregata.

Pamiętny ze znakomitej „Karawany” James Cruze sięgnął po temat do walk pionierów potęgi morskiej w Stanach Zjednoczonych z piratami, walk o wolność morza. Uczynił to z wielkim rozmachem. Największym atutem filmu i największa jego atrakcja, przy pięknych zdjęciach, jest znakomita gra zespołu. Wallace Beery, stary wilk morski, bosman fregaty, porwa humorem w najdramatyczniejszych chwilach i za chwycy mimiką i gra; sekunduje mu świetnie kanonier George Bancroft; Charles Farrel młodością, niezwykłą urodą i prostoty gra wraz z uroczą jasnowłosą El-tere, Relston, opromieniają urokiem poezji bitwy i okrucieństwa.

„Ekonom”

Łódzka fabryka motorów

Łódzka Fabryka Motorów Spadkobierców Henryka Wegnera, która buduje od 30 lat z górą motory spalinowe doskonałej jakości, zmieniła nazwę firmy swej na: „Ekonom” łódzka fabryka motorów. Zmiana firmy zarejestrowaną została sadownie w wydziale rejestru handlowego przy Sądzie Okręgowym w Łodzi. Aktywa i pasywa pozostawają bez zmiany. Również pozostają właściciele firmy bez zmiany, albowiem firma należąca będzie w dalszym ciągu do spadkobierców Henryka Wegnera. Firma dostarcza motory spalinowe syst. „Diesla” o mocy 6—200 km. dla przemysłu wszelkiego rodzaju na dogodnych warunkach. Szczególnie dla małego i średniego przemysłu i rolnictwa motory o mocy 6—24 km. najnowszej konstrukcji. Firma tak obecnie jak i w przyszłości zasługuje nadal na pełne zaufanie.

Kredyty budowlane na rok 1929.

Jakie zasoby kapitałowe pozostają obecnie do dyspozycji prywatnego budownictwa?

Pytanie to, przesadzające granice tegorocznego sezonu budowlanego, brzmić może zarazem — jakie kredyty publiczne oddane będą do rozporządzenia budujących, boć wiadomo, że przy obecnej koniunkturze na rynku pieniężnym budownictwo prywatne wylącznie ograniczy się do przebudowania tego kapitału, jaki mu dostarczą państwowe fundusze administrowane przez BGK. i własne fundusze tej instytucji.

Na rok 1928 — jak wiadomo — wyznaczony był kredyt państwowy w wysokości 100 milionów złotych. W rzeczywistości kredyt ten był mniejszy. Wiadomo, że na znaczną część tego kredytu, bo prawie na połowę Bank Gospodarstwa udzielił promesy jeszcze w końcu tego roku (mianowicie na 44 milj.). Dla szybszego zaspokojenia tych promes rząd jeszcze na początku jesieni 27 roku wypłacił dla Warszawy, Łodzi i miast dotkniętych działaniami wojennymi — 20 milionów zł. — Ponieważ w ciągu roku przewidywany kontyngent nie został podniesiony, do wypłaty w ciągu roku doszło tylko w sumie — 80 milj. zł. (z tego za 22,5 milj. rząd kupił obligacji BGK.).

W sukurs tej akcji przyszedł własny kapitał BGK. w wysokości — 26 milionów złotych, które wypłacono jako pożyczki budowlane gotówkowe. Tak więc razem przebudowano jednak 106 milionów złotych.

Jak będą analogiczne fundusze wyglądały na rok bieżący?

Rząd podobno zamierza przeznaczyć, podobnie jak w roku poprzednim 100 milionów zł. — Zaliczka wypłacona na rok bieżący w roku ubiegłym jest w tym roku znacznie mniejsza, bo wynosi tylko 4,0 milj. zł. Do wypłaty pozostałoby więc jeszcze 96 milj. złotych.

Sądźmy z drugiej strony, że w roku bieżącym Bank Gospodarstwa nie zdoła z własnych funduszy asygnować tyle, ile asygnował w r. ub. W najlepszym razie zrezygnuje chyba z odlicze-

nia sum wypłaconych z własnych funduszy w r. 1928 od sum wpłaconych w r. b. na poczet państwowego funduszu budowlanego. Tutaj zaznaczyć należy bowiem, że z wypłaconych własnych 26 milionów, lwią część, bo 21 milj. zł. asygnowana została na poczet funduszu budowlanego na rok 1929 na podstawie wniosków komitetów rozbudowy. Akcja ta nie mogła jednak oczywiście bez wpływu pozostać na płynność Banku. Wątpliwem więc czy Bank G. K. daleko jeszcze w tej akcji pójść może.

Wydaje się nam, że pozostaje to w dużym stopniu zawisłem od wyników 100-milijonowej wewnętrznej pożyczki budowlanej, do której seryjnego emitowania rząd został upoważniony świeżo ogłoszoną ustawą. To znowu pozostaje w związku ogólnym ze stanem rynku, o ile... rząd sam nie zechce od siebie pożyczki zakupić, immobilizując swe rezerwy płynne.

Ogólnie biorąc perspektywa kredytów publicznych nie jest jeszcze zupełnie wyjaśniona.

Jak kasować znaczki stemplowe. Specjalny okólnik ministerstwa skarbu.

Ministerstwo skarbu wystosowało do wszystkich władz centralnych następujące pismo okólnie:

Ministerstwo skarbu — powołując się na „Instrukcje w sprawie opłat stemplowych od pism, włączających się z umowami, zawieraniem przez urzędy państwowe oraz zakłady i przedsiębiorstwa państwowe”, ogłoszoną w numerze 287 Ministera Polskiego z dnia 13 grudnia 1928 r. — stwierdza, że w myśl §§ 25 i 28 tej instrukcji — w razie uiszczenia znaczkami stemplowymi opłaty stemplowej od rachunków, pokwitowań i innych pism, stwierdzających wykonanie umowy — znaczki te (poza przypadkami wydania rachunków z księgi gźbletowej) mają być skasowane a) bądź przez przepisanie początkowemu lub końcowemu wyrazami tekstu, b) bądź przez przepisania datą skasowania oraz nazwiskiem lub firmą kasującego.

Ministerstwo skarbu stwierdziło, że bardzo często są przedstawiane urzędnicom państwowym oraz przedsiębiorstwom państwowym rachunki i pokwitowania, zaopatrzone w znaczki stemplowe, skasowane w sposób inny, niż wy-

żej podany, w szczególności: przez kreślenie na krzyż, tylko datą, tylko nazwiskiem.

Ministerstwo skarbu uprasza o zarządzenie, by właściwe organa urzędowe zwracały uwagę na ściśle przestrzeganie przepisów o kasowaniu znaczków stemplowych, a w razie przedstawienia im rachunków i pokwitowań, zaopatrzone w znaczki stemplowe nieskasowane lub skasowane nieprawidłowo, żądały od strony prawidłowego kasowania, względnie uzupełnienia, znajdującej się na znaczku, ale niedostatecznej klauzuli skasowania.

Ministerstwo skarbu odstępuje od kwestjonowania rachunków i pokwitowań, zaopatrzone w znaczki skasowane nieprawidłowo, a załatwionych już przez urzędy państwowe i zakłady względnie przedsiębiorstwa państwowe, którym przedłożone zostały przed otrzymaniem zarządzenia, które będzie wydane na podstawie niniejszej odezw.

Pokwitowanie z przybycia podania podlega opłacie 20 gr. także wówczas, gdy podanie nie podlega opłacie.

GIELDY.

URZĘDOWA CEDULA GIELDY WALUTOWEJ. z dnia 16-go kwietnia 1929 roku.

CZEKI.
Belgia 123.87, Holandia 358.13, Londyn 43.29, 43.28 i pół, Nowy Jork 8.90, Paryż 34.85, Szwajcaria 171.68, Sztokholm 238.35, Wiedeń 125.26, Włochy 46.71, Berlin 211.45 i pół.
PAPIERY PAŃSTWOWE I LISTY ZASTAWNE
Pożyczka inwestycyjna 105.25, 103. —, dolarówka 92. —, 5 proc. konwersyjna 67. —, 5 proc. konwersyjna kol. 59. —, pożyczka dolarowa 84.50 kolejąca 102.50, 8 proc. Banku Gosp. Krajowego 94. —, 7 proc. Banku Gosp. Krajowego 83.25, 4 i pół proc. listy zastawne ziemskie zł. 48.50, 48.30, 4 i pół proc. m. Warszawy zł. 46.25, 8 proc m. Warszawy zł. 67.75, 10 proc. m. Siedlec 68.50.

AKCJE.
Bank Dyskontowy 125. —, Bank Handlowy 120. —, Bank Polski 165.50, Bank Zachodni 85.50, Bank Zarobkowy 85. —, Elektr. Dąbrow. 100. —, Firley 49. —, Cegielni 40. —, 41. —, Lilpop 34.25, Starachowice 29. —.

NOTOWANIA BAWELNY.
Liverpool, 15 kwietnia, Bawełna amerykańska, zamknięcie: styczeń 10.47, luty 10.48, ma-

rzec 10.50, kwiecień 10.53, maj 10.50, czerwiec 10.54, lipiec 10.59, sierpień 10.55, wrzesień 10.52, październik 10.49, listopad 10.47, grudzień 10.47 loco —.

Liverpool, 15 kwietnia, Bawełna egipska — zamknięcie: styczeń 18.72, marzec 18.74, maj 17.82, lipiec 18.12, październik 18.27, listopad 18.34, loco 18.60.

Aleksandria, 15 kwietnia, Bawełna egipska, zamknięcie: Sakfaridis: styczeń 37.47, maj — 36.48, lipiec 36.53, listopad 37.25.

Ashmouni: kwiecień 23.10, czerwiec 23.28, sierpień 23.40, październik 23.51.

Nowy Jork, 15 kwietnia, Bawełna amerykańska: Otwarcie: maj 20.60 — 20.62, lipiec — 20.01 — 20.02, Środek I (w nawiasach środek II): maj 20.56 — 20.57 (20.57 — 20.58), lipiec — 19.98 (19.98 — 19.99), październik 19.97 (19.98), Zamknięcie: kwiecień 20.36, maj 20.46 — 20.47, czerwiec 20.36, lipiec 19.96 — 19.98, sierpień — 19.86, wrzesień 19.86, październik 19.84, listopad 19.86, loco 20.60.

Nowy Orleans, 15 kwietnia, Bawełna amerykańska, zamknięcie: styczeń 19.72 — 19.73, marzec 19.76, maj 19.75 — 19.76, lipiec 19.83 — 19.83, październik 19.66, grudzień 19.73, loco — 19.52.

DYREKCJA KONCERTÓW: ALFRED STRAUCH. TEL. 13-84.

- SALA FILHARMONJI -

Niedziela, dnia 21 kwietnia r. b. o godz. 4-ej po poł.
Koncert pieśni i arji operowych.

Udział biorą:

ELŻBIETA JEFINCEWA
Artyстка b. Opery Zimna w Moskwie.
KONSTANTY KNIAGININ
Artysta b. Opery Cesarskiej w Moskwie i Petersburgu.

G. KNIAGINI (bas)

Przy fortepianie: **Dyr. TEODOR RYDE**.

W PROGRAMIE: VERDI: Duet z op. „Zbójcy”, LEONCAVALLO: Duet z op. „Zaza”; RIMSKIJ-KOR-AKOW: Aria z op. „Narcyzona Cara”, ALNOES: Aria z op. „W ostatnią podróż”, DARGOMYŻSKI: Trio z op. „Chmurka”, CZAJKOWSKI: Op. „Jolanta”, RÓŻYCKI: op. „Casanova”, RACHMANINOW: Pieśni, MONIUSZKO, op. „Hrabina”, VERDI: Duet z op. „Simon Boccanegra”. ROSSINI: Duet z op. „Cyrulik Sewilski” oraz szereg pieśni i romansów.

Bilety do nabycia w kasie Filharmonji.

Krem dla dzieci
HYGENOL

działa zbawiennie na odparzenia

Wojna o przedzież.

Niemiecki przemysł bawełniany w obszernym memoriale, złożonym rządowi Rzeszy postawił wniosek, aby zrobić użytek z istniejącej od 1-go kwietnia roku bieżącego możliwości wypowiedzenia niemiecko-francuskiego traktatu handlowego, w celu ukstałowienia niemieckiego cła wwozowego na towary bawełniane, tak „aby przez ich wysokość wyrównane zostało obciążenie kosztów produkcji przez związek publiczny”. Żądania te nie stanowią zresztą niespodzianki, ponieważ właśnie przemysł bawełniany musiał poczynić przy zawieraniu układu handlowego niemiecko-francuskiego znaczne ustępstwa.

Prowadzone w ostatnim czasie, ale jeszcze nie ukończone badania, pozwalają jednak przypuszczać, iż główna przyczyna obecnego kryzysu niemieckiego tkalnictwa bawełnianego tkwi raczej w dysproporcji między możliwością zbytu a zdolnością produkcyjną, dysproporcji powstałej z pochodzących z okresu inflacyjnego olbrzymich inwestycji, a przez wysoką koniunkturę roku 1927 narazie tylko przysłoniętej.

Jest niewątpliwe, że techniczne środki racjonalizacji nie mogły oczywiście wydać jeszcze oczekiwanych rezultatów. Jednym słowem, zwyczaj cła, połączona z dodatku z wypowiedzeniem („rewizją”) najważniejszego być może niemieckiego traktatu handlowego, nie może być właściwym środkiem uzdrowienia stosunków. Zniżka kosztów własnych, przez ujednostajnienie przedsiębiorstw, specjalizację wytwórczości, może również wspólny zakup surowca musza w skutkach wywrzeć swój wpływ także na poziom cen oraz stan zatrudnienia. Wynikające stąd korzyści wywra z pewnością zdrowszy wpływ, aniżeli nieoparta dość silnie ugruntowanymi argumentami propozycja podniesienia cła, co do którego stanowczo powiedzieć tylko można, że wywrze wpływ na ceny. Nie sądzimy jednak, aby można było w Niemczech przy pomocy tak prostego środka, jak podniesienie cel — gdyby się to wogóle udało osiągnąć — uniknąć międzynarodowego nacisku na ceny przedziału i tkalni.

Finanse.

Przedsiębiorstwa bankowe L. F. Rothschild et Co. w New Yorku i Herrick et Co. w Cleveland założyły wraz z firmą San Investment Co. Inc. w Delaware nowy Investment-Trust, w którym uczestniczą także I. Dreyfus et Co., w Frankfurturce oraz Chr. Lazard w Paryżu. Nowe to przedsiębiorstwo prowadzi na zwykłe transakcje Investment-Trust'ów. Rozporządzać będzie kapitałem 7 milionów dolarów, podzielonym na akcje założycielskie i uprzywilejowane. Wedle informacji „Frankfurter Zeitung” skapitałowanie przedsiębiorstwa pomyślane jest w następujący sposób: 115.000 akcji założycielskich bez wartości nominalnej, z czego wpłynie netto 2 i trzy czwarte miliona dolarów, i z których banki założycielskie zatrzymają w swem posiadaniu znaczną część, jak również 85 tysięcy procentowanych akcji uprzywilejowanych pierwszej serii — po nich nastąpi 165.000 sztuk następných serii, która dadzą 4,25 milj. dol. Nazwiska europejskiej udziałowców każą przypuszczać, iż Investment rozciągać się będzie nie tylko na Stany Zjednoczone i Kanadę, lecz w odpowiednim czasie rozwinie swą działalność również w Europie.

Zniżka dywidendy.

Rada Zarządzająca Compagnie des Wagons-Lits ustaliła dywidendę na rok operacyjny 1928 dla akcji uprzywilejowanych i założycielskich na 20 fr. belgijskich netto. Oznacza to w stosunku do roku poprzedniego zniżkę większą niż o dwie trzecie, ponieważ w roku 1927 wypłacono 75 fr. Wtedy jednak wypłacono dywidendę od kapitału akcyjnego 115 milj. fr. Wpływy, które w roku 1927 wyniosły 158,1 milj. fr., w ubiegłym roku znacznie się podniosły. Zarząd uważa jednakże, iż musi trzymać w pogotowiu poważniejsze sumy na naprawę i odnowienie parku wozowego oraz rozszerzenie obsługi.

„Maison de Couture”

M-me Vera FISZHAUT

wspólnie ze znaną właścicielką pracowni sukien w Warszawie p. Felicją Fiszhaut polecają ostatnie nowości, ul. Gdańska 26, front I-sze piętro.

Dr. med.

J. POLAK

Choroby alergiczne (astma, pokrzywka, artretyzm)

przeprowadził się na
ul. 6-go Sierpnia 22

fr. I piętro,

tel. 64-21

przyjmuje od 12.30 do 2-ej

Odroczenie wyplat.

Właściciel przedsiębiorstwa pod firmą „Z. Rozenweig” wniosł podanie o udzielenie mu odroczenia wyplat.

Przedsiębiorstwo mieści się przy ulicy Nowomiejskiej 18; istnieje od lat 20 i trudni się sprzedażą towarów włókienniczych na prowincji, przeważnie w za-borze pruskim.

Jako przyczyny trudności finansowych podano, jak zwykle: silne mrozy, krótki karnawał i zastój na prowincji.

Plan sanacji przewiduje stopniowe spłacanie wierzycieli.

Równocześnie wniosła o odroczenie wyplat i ustanowienie nadzoru firma „N. Moszkowicz i W. Reichman”, mieszcząca się przy ulicy Piotrkowskiej pod Nr. 36. Przedsiębiorstwo istnieje i trudni się handlem wyrobami włókienniczymi od 11 lat.

Do bilansu tego mają zastosowanie te same uwagi, co i poprzednio, z tą jedynie różnicą, że spisu protestu dłużników nie podano.

Plan sanacji przewiduje spłatę w ratach kwartalnych po 10—20 procent w ciągu 2-ch lat.

Upadłość firmy A. Abugow.

W dniu wczorajszym wydział handlowy sądu okręgowego ogłosił upadłość firmie Dom Handlowo-Komisowy A. Abugow (Piotrkowska 71). Kuratorem mianował sąd adw. Opalińskiego, zaś sędzią komisarzem s. h. Rosenbaum.

Datę otwarcia upadłości oznaczono na dzień 31 stycznia r. b.

Sowiety kupują w Ameryce lokomotywy i szyny.

BERLIN, 16 kwietnia. (Agencja Telegraficzna „Express“)
Wielkie wrażenie w miejscowej prasie wywarła wiadomość o pierwszej transakcji Sowiętów z Ameryką. Mianowicie Komisariat Ludowy dla spraw komunikacji zawarł umowę z amerykańską fabryką szyn i lokomotyw „Baldwin Word“ na dostarczenie szyn i lokomotyw dla kolei sowieckich. Powyższa firma amerykańska udzieliła Sowiętom długoterminowego kredytu.

Bakcyi szkarłatny wykryty!

Doniosły eksperyment profesora sowieckiego.

Ryga, 16 kwietnia.
Z Moskwy donoszą, że profesorowi uniwersytetu w Permie Gramvstowowi udało się po czteroletnich badaniach wykryć bakcyję szkarłatny. Przeprowadzone eksperymenty stwierdziły, iż przyczyną szkarłatyny były bakcyle wytwarzające się na skórze. Wynalezek ten ma wielkie znaczenie w zwalczaniu szkarłatyny.

Primo de Rivera aresztował obywatela U. S. A. za krytykę jego działalności.

Paryż, 16 kwietnia. (Agencja Telegraficzna „Express“)

Pomiędzy St. Zjednoczonymi a Hiszpanią doszło do wymiany not dyplomatycznych na skutek aresztowania obywatela St. Zjednocz. ożenionego z hiszpanką, a aresztowanego za krytykę rządów Primo de Rivery. Poseł amerykański w Madrycie domaga się zwolnienia aresztowanego.

Bawelna dla Łodzi przez Gdańsk i Gdynię.

BERLIN, 16 kwietnia. Telegram własny „Express“.

Prasa berlińska donosząc o memorjale łódzkich związków przemysłu włókienniczego, który to memorjal wzywa do zawierania wszystkich kontraktów z dostawcami wełny w ten sposób, żeby transporty kierowane były przez Gdańsk i Gdynię z pominięciem Bremy i Hamburga, wyraża powątpiewanie czy krok ten może osłabić konkurencję Bremy i Hamburga.

NASIONA

pierwszej jakości, rolne, traw, drzew, warzywne i kwiatów, oraz narzędzia i przyrządy ogrodniczo - pszczelnicze, polecają składy:
L. JASINSKIEGO, prowadzone od 1870 r. w ŁĘCZYCU, ul. Poznańska 30 telef. 125, w ŁODZI, ul. Św. Andrzeja 10, telef. 68-56. — Cenniki rozsyłane są bezpłatnie.

„RUF”

Nowoczesna, przejrzysta, skrócona
Księgowość Szwajcarska
posiada siłę dowodu prawnego
OSZCZĘDZA
na czasie, pracy i kosztach.
Zapewnia codzienne bilanse.
PRZEJŚCIE na tę metodę dla każdego przedsiębiorstwa w każdej chwili możliwe.
REORGANIZACJE
Zaprowadzanie też innych metod
Kontrola Ksiąg Handlowych
Sporządzanie bilansów
przyjmuje i bliższych informacji udziela
O. R. PFEIFFER
Łódź
Kopernika (Milsza) 57,
Tel. 66-83

LECZNICA

lekarzy specjalistów przy Górnym Rynku
Piotrkowska 294, tel. 22-89
przy przystanku tramwajów pabjanickich czynna od 10 rano do 7 wiecz. w niedziele i święta do 2 po poł. Wszystkie specjalności i dentystyka. Kapsle świetlne, lampa kwarcowa, elektryzacja, Roentgen, szczepienia, analizy (mocz, krew, płwocin, wydzielina itd.) operacje, opatrunki, wizyty na miasto.
Porada 4 zł.
Porada dentystryczna i wenerologiczna
dla chor. skórnych, wenerycznych i
3 ZŁOTE

Syndyk Tymczasowy

masy upadłości „Wyroby Włókiennicze Ignacy Lipszyc“ niniejszem zawiadamia, że sprawdzenie wierzytelności odbywać się będzie w obecności Sędziego Komisarza w drodze kontradyktoryjnej zgodnie z art. 503 Kod. Handl. w dniu 22 kwietnia r. b. o godz. 12-ej w Sądzie Okręgowym w Łodzi, gdzie należy się zgłosić tego dnia w pokoju 57-a.
Syndyk Tymczasowy
a. adw. Ryszard Banasz.

Lokal fabryczny

zajmowany obecnie przez firmę Samu el i Jókob Goldlust, od 1 lipca r. b. do wynajęcia.
parter 15 1/2 x 17 1/2 = 269 mtr.
I piętro 15 1/2 x 24 = 384 mtr.
kantor 15 1/2 x 3 1/4 = 50 mtr.
suteryna 15 1/2 x 17 = 264 mtr.
Robert Guse, Gdańska 91.

Wykwalifikowany SZOFER

za dobrem wynagrodzeniem poszukujący. Zgłaszać się: ul. Piotrkowska 121, I piętro, mieszkanie Nr. 2.

LOKAL FABRYCZNY

składający się z 5 ubikacji, szerokości 7,5 mtr. długości 17 mtr. z napędem elektrycznym w śródmieściu
do odstąpienia.
Oferty pod „Lokal fabryczny“ do biura ogłoszeń Fuchsa, Piotrkowska 50.

Do sprzedania DOM

w Łodzi, ul. Moniuszki 8, Roczny dochód brutto wynosi 17.874 zł. 20 gr. Oferty poniżej ceny 311.000 zł. nie będą rozpatrywane. Oferty wyłącznie pisemnie przesyłać pod adresem: LIKWI DATOR mienia h. Azowsko - Dońskiego Banku, Warszawa, Al. Jerozolimskie 75, m. 20.

Biuralistka lub biuralista

rutynowany, biegle piszący na maszynie
POTRZEBNY
do akcyjnego przedsiębiorstwa. Oferty z curriculum vitae, odpisami świadectw i referencjami składać do administracji „Republiki“ pod „Rutynowany“.

Doktor P. Klinger

choroby weneryczne, skórne i włosów
ANDRZEJA 2, TEL. 32-28.
Leczenie lampa kwarcowa, analizy krwi i wydzielin. Przyjmuje codziennie od 8-12 i od 4-8 w. w niedziele i święta od 10 do 12. Oddzielna poczekalnia dla pań.
Od 1-2 w Lecznicy (Piotrkowska 62)

Ważne dla P.P. Stolarzy!

Oddam w dzierżawę mechaniczną stolarnię wraz z wolną salą na sezon lub dłużej. Ewentualnie przyjmę spółnika któryby prowadził i wykorzystał maszyny
Dzwonić 59-03.

Doktor Ludwik FALK

Nawrot 7
telef. 28-07
choroby skórne i weneryczne.
Przyjmuje od 10-12 od i 5-7

NIE MOGA

zalożyć anteny. Nasze odbiorniki 5 lampowe odbierają całą Europę
bez żadnej anteny.
Można je również połączyć z kontaktem sieci oświetleniowej.
POLSKIE RADJO, INŻ. KRZYŻANOWSKI i S-ka
ul. Andrzeja Nr. 4.

Większa Fabryka Win

mająca przeszło 100.000 litr. na składzie najnowsze techniczne urządzenia, nowy samochód i t. d. dobry wpracowany personel, jest tania do sprzedania.
Oferty z podaniem gotówki podać do niniejszej gazety pod „A 1000“.

Suszarka i rozszerzarka ramowa

w zupełnie dobrym stanie tania zaraz do sprzedania. Obejrzeć można w Pałacach, ul. Dąbrowskiego 23.

NAWET z gorszej stali zrobione noże mogą mieć śliczny wygląd, o ile są czyszczone Vim'em. Przed umyciem należy wytrzeć noże wilgotnym galgankiem posypanym małą ilością Vim'u, — wszelkie plamy i chropowatości znikną natychmiast. Następnie splukać, doprowadzić do glansu czystym galgankiem, a noże będą śliczne. Vim sprzedawany jest w praktycznych puszkach, ułatwiających oszczędne użycie. Każda puszka Vim'u ma blaszane dno, które jest zabezpieczeniem jej od wilgoci.

VIM

Fabryka Napojów Gazowych „Zródło”

Z. GOMOLIŃSKI, KILIŃSKIEGO 97.
Telefony 9-87 i 33-72
podaje do wiadomości, że z dniem dzisiejszym, t. j. 17 b. m. obniżył cenę mian.:
1 balon 60-ka zł. 3.—
1 balon 30-ka zł. 1.50
1 balon 15-ka zł. 0.75
z dostawą i lodem.
Uwaga! Dostawa szybka samochodami do wszystkich krańców miasta.

Przedstawiciel POLONISTA

na Łódź i województwo dla sprzedaży win owocowych znanej wytwórni poszukiwany. Tylko dobrze ustosunkowani i obeznani z branżą zechcą złożyć oferty, referencje pod „Vinum“ do Redakcji, ul. Piotrkowska 65.

Fryzjer

Łódzki, zdolny potrzebny zaraz. Zakład fryzjerski, Zawadzka 8.

Kto posiada dolarówki i premjówki

niech poda swój adres do Towarzystwa Kontroli Pożyczek Premjowych, Łódź, Piotrkowska 255, celem kontrolowania numerów obligacji w liście zaległych wygranych i następnych ciągnień.

BUCHALTER

z pierwszorzędną referencją
poszukiwany.
Oferty z podaniem wymaganego wynagrodzenia sub „Spółka akcyjna“ do biura ogłoszeń S. Fuchsa, Łódź, Piotrkowska 50.

Pończochy jedwabne

i inne, suknie trikotinowe i t. p.
przyjmuje do reperacji.
ul. 6-go Sierpnia 76, III piętro
Tanio, bo w prywatnym mieszkaniu

OBWIESZCZENIE.

DYREKCJA TOWARZYSTWA KREDYTOWEGO

M. ŁODZI

podaje do powszechnej wiadomości, że niżej wyszczególnione nieruchomości w Łodzi położone, obciążone pożyczkami Towarzystwa, za niezapłacone raty wystawione zostały na sprzedaż publiczne licytacje, odbywać się mające o godz 11-ej z rana w Kancelarii Wydziału Hipotecznego m. Łodzi przy ul. Pomorskiej Nr. 21 przed wyznaczonymi notariuszami.

Zbiór objaśnień i warunki licytacyjne znajdują się w księgach hipotecznych odpowiednich nieruchomości oraz w biurze Dyrekcji Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi i tamże przeglądane być mogą.

W razie gdyby dzień wyznaczony dla sprzedaży był świątecznym, sprzedaż odbędzie się dnia następnego.

Nr. hipoteczny nieruchomości.	Przy ulicy	Vadium	Licytacja rozpocznie się od sumy	Przed notariuszem	Dnia	Nr. hipoteczny nieruchomości.	Przy ulicy	Vadium	Licytacja rozpocznie się od sumy	Przed notariuszem	Dnia
36	Jakóba	1.560	11.700	J. Andrzejewskim	8.VII. 1929 r.	796cedd	Ludwiki	2.760	20.700	J. Krzemieniowskim	18.VII. 1929 r.
47ad	Al. 1-go Maja	4.060	30.450	W. Jeżewskim	"	798k	Ludwiki	3.820	28.650	B. Lisowskim	"
47yz	Nowo-Cegielnianej	3.040	22.800	A. Kahlem	"	803c	Zeromskiego	41.600	312.450	K. Rossmanem	"
51b	Zawadzkiej	2.080	15.600	A. Karnawalskim	"	804 ros.b	Gdańskiej	640	4.800	J. Rzymowskim	"
51bl	Zawadzkiej	2.100	15.750	S. Kornem	"	805h	Zakątnej	460	3.450	K. Imienińskim	"
57	Aleksandryjskiej	160	1.200	J. Krzemieniowskim	"	805o	Zakątnej	2.440	18.300	W. Siniarskim	19.VII. 1929 r.
70b	Franciszkańskiej	4.740	35.550	B. Lisowskim	"	807a	Andrzeja i Zeromsk.	1.140	8.550	A. Smolińskim	"
84	Franciszkańskiej	480	3.600	K. Rossmanem	9.VII. 1929 r.	808m	Andrzeja	3.480	26.100	E. Trojanowskim	"
89	Drewnowskiej	1.600	12.000	J. Rzymowskim	"	812k	Andrzeja	200	1.500	J. Andrzejewskim	"
120 lewa						814r	Podleśnej	580	4.350	S. Jarzębskim	"
polowa	Drewnowskiej	300	2.250	W. Siniarskim	"	825a	Zamenhofa	2.240	16.800	W. Jeżewskim	"
150	Zgierskiej	240	1.800	B. Trojanowskim	"	828	Wólcząskiej	880	6.600	L. Kahlem	"
152	Zgierskiej	3.500	26.250	J. Andrzejewskim	"	837e	Gdańskiej	8.400	63.000	A. Karnawalskim	"
152b	Zgierskiej	3.500	26.250	S. Jarzębskim	10.VII. 1929 r.	843	Wólcząskiej	16.000	120.000	S. Kornem	22.VII. 1929 r.
211	Wolborskiej	4.800	36.000	W. Jeżewskim	"	843T	Wólcząskiej	500	3.750	J. Krzemieniowski	"
212	Wolborskiej	340	2.550	L. Kahlem	"	872a	Katnej	520	3.900	B. Lisowskim	"
225a	Stary-Rynek	1.620	12.150	A. Karnawalskim	"	875m	Radwańskiej	1.540	11.550	J. Łada	"
270aa	Lipowej	2.080	15.600	S. Kornem	"	892h	Sosnowej	520	3.900	J. Rzymowskim	"
288am	Szkolnej	1.380	10.350	J. Krzemieniowskim	"	896i	Brzozowej	1.220	9.150	K. Imienińskim	"
288ao	Szkolnej	2.180	16.350	B. Lisowskim	"	896j	Senatorskiej	6.600	49.500	W. Siniarskim	"
297	Północnej	1.000	7.500	J. Łada	"	901ros.b	Słowiańskiej	1.480	11.100	A. Smolińskim	"
303a	Północnej i Wschod.	320	2.400	K. Rossmanem	11.VII. 1299	907h	Wysokiej	2.760	20.700	E. Trojanowskim	23.VII. 1929 r.
303b	Wschodniej	2.880	36.600	J. Rzymowskim	"	1044r. b	Kaliskiej	520	3.900	J. Andrzejewski	"
313 prawa						1066r. b	Nowo-Zarzewskiej	120	900	S. Jarzębskim	"
polowa	Północnej	460	3.450	K. Imienińskim	"	1068	Napiórkowskiej	2.940	22.050	W. Jeżewskim	"
320kt	Konstantynowskiej	2.500	18.750	W. Siniarskim	"	1075p	Gubernatorskiej	1.360	10.200	L. Kahlem	"
321ka	Szkolnej	2.000	15.000	E. Trojanowskim	"	1108d	Kilińskiego	2.000	15.000	A. Karnawalskim	"
321kl	Szkolnej	5.120	38.400	J. Andrzejewskim	"	1109a	Sienkiewicza	5.200	39.000	S. Kornem	"
321bba	Konstantynowskiej	160	1.200	S. Jarzębskim	"	1114c	Skladowej	2.860	21.450	J. Krzemieniowskim	"
334	Pomorskiej	700	5.250	W. Jeżewskim	12.VII. 1929 r.	1133b	Kilińskiego	3.220	24.150	B. Lisowskim	"
337cd	Północnej i Solnej	1.020	7.650	L. Kahlem	"	1134a	Kilińskiego	2.300	17.250	J. Łada	"
395	Pomorskiej	3.120	23.400	S. Kornem	"	1148 ros. b	Kilińskiego	2.860	21.450	K. Rossmanem	"
2334	Pomorskiej	1.680	12.600	B. Lisowskim	"	1171	argowej	3.560	26.700	J. Rzymowskim	24.VII. 1929 r.
441	Zawadzkiej	760	5.700	J. Łada	"	1175	Główniej	2.960	22.200	K. Imienińskim	"
452/3	Wschodniej	5.140	38.550	K. Rossmanem	15.VIII. 1929 r.	1176r. f	Nawrot	1.000	7.500	W. Siniarskim	"
466a	Wschodniej	1.100	8.250	J. Rzymowskim	"	1177a	Główniej	1.180	8.850	A. Smolińskim	"
497z	Żelaznej	2.060	15.450	K. Imienińskim	"	1224	Targowa	1.140	8.550	E. Trojanowskim	"
507	Piotrkowskiej	6.640	49.800	W. Siniarskim	"	1264	Główniej	7.140	53.550	J. Andrzejewskim	"
517	Piotrkowskiej	5.540	41.550	A. Smolińskim	"	1272a	Rokicińskiej i Suchej	2.100	15.750	S. Jarzębskim	"
534	Piotrkowskiej	5.740	43.050	J. Andrzejewskim	"	1276ab	Rokicińskiej i Niskiej	560	4.200	W. Jeżewskim	"
558am	Główniej	1.000	7.500	W. Jeżewskim	16.VII. 1929 r.	1291	Nawrot	240	1.800	L. Kahlem	"
573b	Piotrkowskiej	4.740	35.550	L. Kahlem	"	1314b	Nawrot	1.820	13.650	A. Karnawalskim	25.VII. 1929 r.
602/3/4	Piotrkowskiej	9.920	74.400	S. Kornem	"	1350	Traugutta	6.660	49.950	S. Kornem	"
630	Piotrkowskiej	2.080	15.600	J. Krzemieniowskim	"	1355a	Narutowicza	1.300	9.750	J. Krzemieniowskim	"
685a	Wólcząskiej	1.240	9.300	B. Lisowskim	"	1363	Narutowicza	40	300	B. Lisowskim	"
689a	Wólcząskiej	14.000	105.000	J. Łada	"	1387	Narutowicza	8.140	61.050	J. Łada	"
697h	Radwańskiej	1.540	11.550	K. Rossmanem	"	1392	Cegielnianej	5.360	40.200	K. Imienińskim	"
712c	Karola	5.060	37.950	J. Rzymowskim	17.VII. 1929 r.	1404	Cegielnianej	3.940	29.550	W. Siniarskim	"
712d	Karola	120	900	K. Imienińskim	"	1409ros. b	Cegielnianej	560	4.200	A. Smolińskim	"
717a	Wólcząskiej	3.720	27.900	W. Siniarskim	"	1433a	Cegielnianej i Wschodniej	5.900	44.250	E. Trojanowskim	26.VII. 1929 r.
772	Piotrkowskiej	560	4.200	A. Smolińskim	"	1537	Kilińskiego	5.780	43.350	J. Andrzejewskim	"
780	Piotrkowskiej	4.500	33.750	K. Trojanowskim	"	1619	Al. 1 Maja i Zakątnej	1.800	13.500	W. Jeżewskim	"
780b	Aleje Kościuszki	3.740	28.050	J. Andrzejewskim	"	1629	Ludwiki	3.760	28.200	L. Kahlem	"
787b	Zielonej	3.480	26.100	S. Jarzębskim	"	1698	Nowo-Cegielnianej	2.100	15.750	A. Karnawalskim	"
793l	6-go Sierpnia	1.640	12.300	W. Jeżewskim	"	1710	Nowo-Cegielnianej	640	4.800	S. Kornem	"
793j	Zakątnej	2.340	17.550	L. Kahlem	"	2085	Lipowej	520	3.900	J. Krzemieniowskim	"
796 ros. b	Gdańskiej	3.120	23.400	S. Kornem	18.VII. 1929 r.	4349	Rzgowskiej	120	900	J. Łada	"
										K. Rossmanem	"

Licytacje powyższe o tyle dokonywane będą, o ile poszukiwane należności do chwili ostatecznego przybicia w dniu licytacji zapłacone nie będą. Łódź, dnia 20 marca 1929 roku.

WIELKI WYBÓR
LAMP Elektrycznych
po cenach niskich
poleca
fabr. lamp i wyrobów z brązu
M. BURAKOWSKI
Piotrkowska 37. Tel. 21-25.

Gabinety Kosmetyki Bekarskiej
D-rz MARJI LEWINSONOWEJ
Cegielniana 6, front i p., telefon 43-63.

STENOGRAFJI
polskiej i niemieckiej wyucza
HENRYK BERNAN
ul. Przejazd 19. Tel 36-05.
Zapisy codziennie od 3 do 5-ej po poł.
Uwaga! W dniu 20 b. m. rozpoczynam ostatni
przedwakacyjny kurs stenografii polskiej i niemieckiej (przyspieszony).

JEDYNY SPECJALNY (OD 1863 EGZYSTUJĄCY) ZAKŁAD
KEFIRU LECZNICZEGO
K. SIGALINY
WYPIĆ MOŻNA
NA MIEJSCU,
DOSTAWA DO DOMU
NA ŻĄDANIE
UL. NARUTOWICZA (DZIELNA) 6, TEL. Nr. 4640.

Za stałą pensję i prowizję
przyjmie dobrze prezentujących się panów i panie do akwizycji
aparatów elektrycznych dla gospodarstwa domowego
Firma „Profos“
Zgłoszenia osobiste w godz. 10-12 i od 4-5 pp. Piotrkowska 96

Dawniej Nawrot 2,
Podatkowe sprawy i buchalteryjne
Wszelkiego rodzaju załatwia były kierownik urzędu skarbowego i buchalter-bilansista. Długoletnia praktyka w dziedzinie skarbowości i buchalterji gwarantuje należyte ujęcie sprawy i szybkie jej załatwienie.
NA CZASIE: rekursy do podatku przemysłowego od obrotu oraz zeznania o dochodzie.
Przyjmuje codziennie od godziny 5-ej do 7-ej.
Piotrkowska 83, m. 8.
telefon 30-40.

WSZELKI BÓL GŁOWY
WYUWA
PROZĘK DO BÓLU GŁOWY
ZNAKOMICIE „SOWA“
wyrobu laboratorium przy aptece ST. HAMBURGA i S-ki w Łodzi, Główna 57

Lekarz-Dentysta
B. Markus-Nusbaumowa
Piotrkowska 51
tel. 21-23.
Godz. przyjęć 3-7

